

હોરમજદની માંગ્ર બંદગી

गजराज विद्यापीठ अशांत
१९६२

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિદ્ધ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૪ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ રસિકમંજરી અંક ૧૮૮૭

વિષય પૃષ્ઠપૃષ્ઠ: ૪૩૪૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

પાઠ જરથોશ્ત પેગમ્બર.
 નેના અગ્નિસ્તહુ સ્થિતામ અવચ્ચોના કૃત્યએ

ખોદાના પાક નામથી,

હોરમઝદની માંત્ર બંદગી.

ખુદ દાદાર હોરમઝદની તથા અમશાસ્પદોની ઉત્તમ બંદગી સમજીને ભણાય એવા તરજુમા સાથે.

સાહેબો તે પાક દાદાર હોરમઝદ સાહેબની રોજની ફરજયાત બંદગી માટે આપણે શુ ભણવું જોઈએ ? પાક જરથોસ્ત સાહેબના વખતમા આપણે શુ ભણતા હતા ? જે બંદગીએને અવરતામા વખાણી છે તે ઇજશનેમાની બંદગીઓ હોવી જોઈએ, જેમ કે ગાથા, હંહપતત્ર હાઇતીની બંદગી, (તે ઇજશનેમા હા ૩૫ થી ૪૧) પાક દાદાર હોરમઝદના નામો, અધર્ધમનની બંદગી, અહુનવર, અપમ વોહુ, તથા ચેષહે હાતામનો કરદો વગેરે

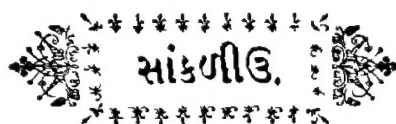
આ ચોપડીમા એ બંદગીઓ ઉપરાંત ઇજશનેમાથી પાક હોરમઝદ સાહેબ તથા અશો અમશાસ્પદોને યગના સરસ હા, ફકરાઓ, વગેરે દાખલ કરી તે સાહેબની રોજની ફરજયાત બંદગી માટે બહુ ઉત્તમ બંદગી થઇ છે, જેમા લીટીએ લીટી અર્થે લખેલા હોવાથી બરાબર સમજીને ભણી શકાય છે, તથા બંદગી જદમાજ થઈ શકે છે દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે, કે રોજની ફરજયાત બંદગીમા, આ બંદગી અવ્વલ ભણી પછી બીજી નીચ્છાશયક્તો કરી

આવૃત્તી ચોઠી.

પ્રગટ કરનાર—બેહરામશાહ ફ એનજીનીયર.

ચઝદેઝરદી ૧૨૯૩.

સને ૧૯૨૪.

સફે

- ૧ અપેસ વોહૂ
- ૧ યથા અહૂ વધરિયો
- ૨ કેમ ના મઝા
- ૩ અહુમઝા ખોદાએ
- ૫ જમ મે અપધડે મઝા
- ૭ દુકી ગેહ રપીયાન, ઉછરન, ને અર્ધવિસ્ત્રૂએન
- ૮ દુકી ગેહ ઉશહેન
- ૯ સરોષ બાજ
- ૧૫ ખોદાના ૧૦૧ નામો
- ૧૮ હોરમઝની બદગીની શરૂઆત
- ૨૨ ઇજાનેતો આખો હા ૧૬ મો
- ૩૦ હપતત્રહાઈની બ ગી, ને ઇજાનેતો હા ૩૫ થી ૪૧
- ૪૮ હોરમઝદ યસ્ત
- ૬૦ ગાથા પાએ ગાથામાના સરસ ફકરાઓ
- ૮૩ અર્ધ્યમનની બદગી
- ૮૫ ઇજાનેમાના થોડાક મરસ ફકરાઓ જેમા હોરમઝની તથા અમશારપદોની સરસ બદગી છે
- ૮૯ હરત અમશારપદની ખગતુમન
- ૯૪ ફરોહગનો કરો
- ૧૦૩ નીરગ
- ૧૦૪ દોઆ નામ સેતાએશને
- ૧૦૬ તદ્દેસ્તી
- ૧૧૨ મોનાબત

દમને લગ્ન નુકર કડ છુ તે પાક પરવરગાના કે જે માહુમનીજ મદ્દ ને મેહરથી આ “હોરમજદની માંથ અદગી” ચોપડીની ચોની આવૃત્તી થોડાક સુધારા સાથ પ્રગટ કર છુ

આ આવૃત્તીમા શરોય બાજ દાખલ કાઢી છે તથા ગાથા એક પછી એક જેમ ચોપડીમા છે તેમ નીચ આ દરમા મુકયા છે બદગી જદમાજ કરી જોષએ ને તેના અર્થ સમજને બણાય માટે, આએજ ચોપડી મદગી માટે ઉત્તમ છે એમા યજ્ઞની અરોધણા ઉપગત તે પાક દાદાર હોરમજદ સાહેબની તથા અગે અમશાગ્પદોની વણા ઉત્તમ આગધણા મોતા પ્રમાણમા છે, જે ગેજ બણવાની આપણી ફરજ છે અર્થ લીટી સાથેજ લખના હોનાથી બણતી વખતેજ બદગી બગબર સમજને બણાય છે, જેથી બીજા બલત વીચાગે આપણા ધ્યાનમા આવી શકતા નથી અર્થ સમજને બણથુ તોજ બદગી એક ધ્યાનથી થગે બાહએ રોજ હોરમજદ સાહેબનીજ બદગી અર્થ સમજને કરા નહી તો આ ફેરો ફેકટ છે

“ નેમો વોહુ, નેમો વહિસ્તેમ જરથુશત ”

(અર્થ) એ જરથોશત બદગી સારી છે, બદગી સૌથી સરસ છે

ધનશનેના પદમા હામા જરથોશત સાહેબ કહે છે કે—

“ નેમહી રયામા અહુર મઝદા, નેમહી ઉસેમહી નેમધહે પીસામધહે, નેમધહે આવએ’યામધહે ગએથાઆરયા તન વસયા ” (અર્થ) એ હોરમજદ બદગીમા હુ મોજ લઉ

(૨)

હુ, બદગીમા શોખ રાખુ હુ બદગીમા મન વગાડુ હુ,
ને બદગી માટે માલ મીલકત તથા તન અર્પણુ કરુ હુ'

“ નિપાતયએચા નીશ ધહરેત્યએચા હરેથાઈચા અઈવ્યાખવ-
તાઈચા, નેમધહો આ યથા નેમે ખવમાવતો ”

(અર્થ) ‘બચાવ માટે, પાસબાની માટે, રખશણુ માટે,
સભાલ માટે, તારા જીવાની બદગી કરી તેજ ખરી બદગી છે’

આ ફકરાઓ સાદુ દેખાડે છે કે બદગી કેટલી ઉત્તમ છે તે
માટે માલ મીલકત, મન, તન, જ્ઞાન, પ્રુશલી સર્વ અર્પણુ
કરવામા આવે છે, તેમજ આ ફકરા દેખાડે છે કે બદગી
કેળુની કરી જોઈએ ? તે દાદાર હોરમજદ સાહેબનીજ જેમ
આ ચોપડીમા છે બદગી માટે મે આગલી આવૃત્તીઓમા
લખ્યુ છે તે અહિં પાછુ લખુ હુ કે,—

**સરમાં સરસ ચીજ છે, હોરમઝદની બદગી,
તે ન કીધી ખરાખર તો ગર્હ ફેાકટ જુદગી.**

બદગી એની ઉત્તમ ચીજ છે કે જે ખરી રીતે સમજીને
કરનાથીજ આ જોહાનનો ફેગ સફળ થશે નહિ તો ફેા ફેાકટ
સમજવો માણુમે આ દુન્યામા જન્મ લીધો કે તેની સૌથી
ઘોટી ફરજ, તે સાહેબની ખરી બદગી છે ગરીબ કે તવગર,
ફકીર કે અમીર, પાદશાહ કે મીસકીન, એ સર્વજ્ઞે ખોદાવદ
તાબાની બદગીની જરૂર છે ગમે તેવી સખાવત યા ધર્મ કરો,
લેકીન બદગીથી કદી છુટાતુ નથી ખેહરતની ચાવી ત દાદારની
બદગી છે બદગીથીજ મુક્તિ મલશે તે સાહેબની બદગીથીજ
રાસ્તી તથા સવાગ હાસન થાય છે, મગજ શાત રહે છે, દુષ્ટ
વિચારોનો નાશ કંઈ છે, તથા દુજ સામે એક ઢાલ છે બલુ
મન તથા અશોઈની બક્ષેજ બદગીથીજ મનશે આપણુ અમલી

ધરાની પાશ્વશાહી બાદમાં માટે રાજપાત છોડી ગોડનશીન તથા હતા, તથા હાલમાં પણ હીમાનાયાપર કંઈ "કંઈ માહતમાં હશે તે શા માટે ? ફક્ત મદગી માટે તો પછી દરેક જરથોશ્તીની ફરજ છે કે તે પેદા કરનાર હોરમજ્દ સાહેબની બાદમાં, ખરી રીતે, એક ધ્યાનથી, બરાબર અર્થ સમજીને ડરની એક ધ્યાનથી, બરાબર અર્થ સમજીને કાઢેલી બાદમાંથીજ તે સાહેબને પોતાની શકાય છે એવીરીતે સમજીને બાદમાં કરના પાછલ કંઈ વરસો થયા હું લાગ્યો હતો, જેનું ફળ કંઈ વરસોના અમ પછી, કંઈ કંઈ ફેરફારો કાઢ્યા પછી, આ અપના કેતાબ છે, જેનો લાભ બીજાઓને મલે એવી ભલી મકસદથીજ આ ચોપડી પ્રગટ કાઢી છે દરેક જરથોશ્તીની ફરજ છે કે રોજની ફરજ્યાત બાદમાં આ પાક દાદાર હોરમજ્દ સાહેબની બાદમાં સૌથી પેહલા ભણવી, પછી બીજી નીઆશયરતો કરવી

સાહેબો ભણવાનું મોઢે થયા પછી ભણતી વખત આપણું ધ્યાન તરબુતો ઉપર રાખી એકજ ધ્યાનથી ભણવાથી બરાબર અર્થ સમજીને ભણી શકાય છે ભણવા માટે જોઈએતો સીધું સડસડાત ભણો, યાતો કામા સુધી મોટે સાદે ભણી, પછી સેમી કામા યા કુલ રતોપ સુધી ધીમે અવાજે ભણો (જે માટે મેં ખાસ કામા, સેમી કામા, કુલ પોષ્ટ, વગેરે એવીરીતે મુકી છે, જેથી બહુ સારી રીતે ભણાય છે), યા તો રાગ કાઢી ભણો, જેમ મરજી પણ કાઢખી ગીતે મદગી કરો હાલ એજ

મુખ્ય. ૬

લા સેવક

તા.— ૧ એહરામશાહ ફરદુનજીની સલામ.

(૧)

અષેમ વોહૂ.

અષેમ વોહૂ વહિશ્તેમ અસ્તી,
અગોઈ નેઆમત સાર્થી સગ્ગ છે,
ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અહમાઈ
મુખ છે, મુખ તેને
હયત અપાઈ વહિશ્તાઈ અષેમ.
ને ઝોત્રી સગ્ગ અગોઈના અગો છે,

અહુનવર.

યથા અહૂ વર્ધરયો અથા રનુશ અપાત ચીત હયા,
જેવી હોરમજ્દની મજ્જ, તેથી દીનનો સગ્દાર અશોઈ
વંધહેઉશ દઝદા મનધહે પ્યઓથનનાંમ,
વમેરેના, જાણા મનના કામોને લીવે સમજે છે કે,
અધહેઉશ મજદાઈ ખપથ્રેમચા અહુરાઈ.
દુન્યાની સર્વોત્તમ હકુમત હોરમજ્દની છે,*
આ યિમ દ્રેગુજયો દદત વાસ્તારેમ.
જેથી ગરીબ જાત્યારની પાસખાની થાય છે.

* આ અર્થે બોલેબોલ મલે છે, ને હોરમજ્દ નામ પહેલા અહુનવરમાં
જમ જાહેર કરે છે

(૨)

કેમ ના મઝદા

કેમ ના મઝદા મવઠતિ પાયૂમ દદાત,
 ઓ હોરમજદ ક્ષે સખસ હુમને બચાવ આપશે,
 હયત મા દ્રેગવાઓ દીદરેષતા અએનંધહે,
 બ્યારે દુષ્ટ માણસ કીના લેવા મને દાસા કકામે,
 અન્યેમ શ્વહુમાત આશ્રસયા મનધહસયા,
 સીવાય તુ. આતરા તથા મન
 યયાઓ બ્યઓથનાઈશ અષેમ શ્રઓશતા અહુરા,
 જે બેઉના કામોથી રાસ્તી વધે છે ઓ હોરમજદ,
 તાંમ મોઈ દાંસ્તવાંમ દ્યેનયાઈ કાવઓયા.
 તે જ્ઞાન મને દીનને મારે જાહેર કર.
 કે વેરેશ્રેમ-જ શ્વા પોઈ સેનગહા યોઈ હેન્તી,
 કોણ દુશ્મનને મારનાર છે તારા પાસખાનીના કલામોથી,
 ચિશ્રા મોઈ દાંમ અહૂબિશ રતૂમ ચીઝદી;
 જાહેર રીતે મને બેઉ જાદગી મારે દાહયો સરદાર દખાદ,
 અત હોઈ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધહા,
 લાલા મન સાથ શરોષ જાય છે,
 મઝદા અહમાઈ યહમાઈ વધી કહમાઈ ચીત.
 ઓ હોરમજદ જેને તુ ચાહે છે તેને મારે.
 પાત-નો ત્વિધ્યનતત પઈરિ, મઝદાઓસચ
 બચાવો હુમને અદખાથી, ઓ હોરમજદ ને

(૩)

આરમ્ભતિશય સ્પેન્તસય, નસે દયેવી દુખપ,
 સ્પદારમદ, દે આ આ દેવી દુખ,
 નસે દયેવો-ચિથ્રે, નસે દયેવો-ક્રકરસ્તે, નસે
 દે થા આ દેવની તોખ્મના, દે થા દેવની વાવેલી, દે
 દયેવો-ક્રદાધિ, અપ દુખપ નસે, અપ દુખપ દવાર,
 આ દેવની રસમવાલી, દુખ દુર દે થા, દુખ દુર દોડી જા,
 અપ દુખપ વીનસે, અપાખેદ્રે અપ-નસ્યેહે,
 દુખ દુર ધણા દે થા, ઉતર તરક દુર થઈ જા,
 મા મેરેનચઈનીશ ગયેથાઓ અસ્તવઈતીશ
 માર ખાવાને લાયક ન થાય અશોઈના હાનદ
 અપહે નેમસયા યા આરમ્ભતિશ ઈઝાયા.
 મુક્કો. નમાજ જાણા વિચાર તથા આગ્યાનીને.
 અષેમ વોહૂ ૧

પામેઈ નેઆમત છે.

અહુરમઝદ ખોદાયે.

અહુરમઝદ ખોદાયે, અહેરેમન અવાદશાંન દૂર
 દાદા હોરમઝદ સાહેબ છે. હાગમન નારંગી દુર
 અવાઝ દારતાર; ઝદ શેકસ્તેહ બાદ; અહેરેમન,
 પાછો હાવનાર છે. તે મારેલો તુરેલો હોજો, હારેમન,
 દેવાંન, દરજાંન, જાહૂઆંન, દરવદાંન, કીકાંન,
 દેવો, દરજો, જાહુગરો. દરવદો, કીકો,

(૪)

કરકાંત, સાસ્ત્રારાંત, ગુનેહગારાંત, આશ્મોગાંત,
 કરયો, જીલમગારો. ગુનેહગારો જુદુ સમન્તવતારા
 દરવંદાંત, દુશ્મનાં, ક્રીયાન, ઝદ શેકસ્તેહ બાદ. દુશ-
 દરવદો, દુશમનો, પરીઓ, મારેલા તુરેલા હોજો. ખરાબ
 પાદશાહાન અવાદશાંત બાદ; દુશમનાં સતોહ
 પાદશાહો દુર નાબુદ હોજો, દુશમનો આજેજ થયલાં
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાંત બાદ. અહુરમઝદ
 હોજો દુશમનો દુર નાબુદ હોજો. ઓ હોરમઝદ
 ખોદાએ? અઝ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અઝ
 સાહેબ નમામ ગુનાહોથી પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું,
 હરવસ્તીન દુશમત દુઝખત દુઝવરશત, મેમ
 તમામ ખરાબ વિચારો ખરાબ શામુનો ખરાબ કામો, હું
 પ ગેતી મનીદ; ઑએમ ગોફત, ઑએમ કદે,
 દુન્યાન મનમાં લાવ્યો હોડો. બોલ્યો હોડો, મેં દીધાં હોય.
 ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન બૂદ એસ્તેદ;
 મારેથી ઉત્પત્ત થયા હોય, જેની ગરબ્યાત મારેથી થઈ હોય,
 અઝ આંત ગુનાહ મનશની ગવશની કુનક્તી, તની
 તે તમામ ગુનાહ જે નેક વીચાર નેક શામુત નેક કામ, તન
 રવાંતી ગેતી મીનોઆંતી, ઓખે અવાખશ
 રવાનઆ દુન્યામીનો દુન્યાને લગતા છે, તેથીઓ હોરમઝદ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
 પસમાન થઈ દુર રહુ છું, ત્રણે ગવશનીથી તોખાહ કરે છું.

(૫)

ખપતઓથ અહુરહે મઝદાઓ; તરોઈદીતે અંધર-
ખુશાલ રહેા દાદાર હોરમજદ, તીરસ્કાન થાઓ
હુમઈન્યેઉશ. હુઈથ્યાવરશતાંમ હયત વસ્ના ફેરપો-
હેરેમનનો, રાસ્તીના કામ કરનારાની જે આહેશ તેમણીજ
તેમેમ; સ્તઓમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ. ૧.
ચકતી છે, વખાણુ છુ રાસ્તીને. અરોઈ નેઆમત છે.
યથા અહૂ વઈરયો. ૨. અપેમ વોહૂ. ૧.
તેવી હોરમજદની મરણ અરોઈ નેઆમત છે.

જસ મે અવંધહે મઝદ.

“જસ મે અવંધહે મઝદ.” (૩ વાર) મઝદયસ્નો
પોહય મારી મદદ માટે ઓ હોરમજદ, માજદયસ્ની
અહમી, મઝદયસ્નો ઝરથુશત્રિશ ફવરાને આસ્તુ-
છેહ, માજદયસ્ની જરબોશતી તરીકે એરાર ૨૩ છુ વખાણુ
તસયા ફવરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો,
કરનારા એકીન સાવનારા તરીકે. વખાણુ છુ નેક વિચારને,
આસ્તુયે હૂખ્તેમ વયો, આસ્તુયે હવરશતેમ
વખાણુ છુ નેક બોલેલા શબ્દનને, વખાણુ છુ નેક
ધ્યઓથનેમ. આસ્તુયે દ્યોનાંમ વંધઉહીમ
કીધેલા કામોને. વખાણુ છુ લલી દીન
માજદયસ્નીમ ફસ્પાયઓખેધ્રાંમ,
માજદયસ્નીને જે જધડો મટાડનારી,

નિધાસ્તઘથિષેમ, ખચેત્વદથાંમ અપચોનીમ.
 હથીયાર છેડવનારી, પોતાવતપણ આપનારી રાસ્ત છે.
 યા હાઈતિનાંમચા બૂધ્યેઈનિતનાંમચા, મજિ-
 હાલમાની હૈયાત તથા હવે પછી દીનો ચસે તેમાં સૌથી
 શતાચા વહિશતાચા, સ્વચેશતાચા, યા આહૂઈરિશ
 ત્રાહતી સૌથી મરજ, સૌથી શ્રેષ્ઠ દીન, જે હારમજદી
 ઝરથુશત્રિશ. અહુરાઈ મઝદાઈ વીસ્પા વોહુ ચિન-
 નરથુશતી છે. હારમજદ સાહુબનીજ તમામ નેઆમત છે
 હમી, અએષા અસ્તી દઝે-ચાઓ માઝદયસ્નોઈશ
 તે હુ કબુલ કરૂ છુ આએ છે માજદયસ્ની દીનની
 આસ્તુઈતિશ. અષેમ વોહુ. ૧.

વખાણ.

અશાઈ નેઆમત છે.

(રપિથિવન ગેહ.)

રપિથિવનાઈ અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
 ગપથ્વન વખતમાં અશોમાના ઓ અશો સરદાર તારી ઇજર-
 વહુમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય. ક્રાદત-
 રને નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ તૂને મશહુર કરૂ છુ. પશુને
 ફપવેઝન્ટુમાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,
 આરામ, નેહાકેમના વખતમાં ઓ અશોમાના અશો સરદાર
 યસ્નાઈય વહુમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય.
 તારી ઇજરને નીઆશ કરૂ છુ, ખુશાલ કરૂ છુ, ને મશહુર કરૂ છુ.

(ઉજરન ગેહ.)

ઉઝયેઈરિનાઈ અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
 ઉજરન વખતમાં અશોમાના ઓ અશો સરદાર તારી ઇજરને
 વહુમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય. ક્રાદત-
 નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ તૂને મશહુર કરૂ છુ આરામના
 વીરાઈ દખ્યુમાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,
 તથા પાદશ્યાહના વખતમાં ઓ અશોમાના અશો સરદાર
 યસ્નાઈય વહુમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય.
 તારી ઇજરને નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ મશહુર કરૂ છુ.

(અઈવિસ્તૂથ્રેમ ગેહ.)

અઈવિસ્તૂથ્રેમાઈ અઈબિગયાઈ અપઓને અપહે
 અઈવીસ્તૂથ્રેમ પાસખાનના વખતમાં ઓ અશોમાના અશો

રતૂ-વે, યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઓથ્રાઈય ફસ-
સરદાર, તારી ઈજશને નીઆશ કંરૂ જુ ગાલ કંરૂ તૂને
સતયએય, કાદત-વીર્યાંમ હુજ્યાઈતેએ

મશહુર કંરૂ, તમામ જીવજતુના આરામના તથા વરાંબર્મ
ઝરથુશ્ટ્રોતેમાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,

ગુરૂના કામના વખતમા ઓ અશોમાં અશો સરદાર તારી
યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઓથ્રાઈય ફસસત-
ઈજશને નીઆશ કંરૂ જુ ગાલ કંરૂ તૂને મશહુર
યએય,

કંરૂ જુ.

(ઉશહેન ગેહ.)

ઉપહિનાઈ અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
ઉશહેન વખતમાં ઓ અશોમાંના અશો સરદાર તારી ઈજશને
વહમાઈય ખપનઓથ્રાઈય ફસસતયએય, ઘેરે-
નીઆશ કંરૂ જુ ગાલ કંરૂ તૂને મશહુર કંરૂ, ખરંબણીના
જ્યાઈ ન્માન્યાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,
મુરાદ માંગવાના વખતમાં ઓ અશોમાંના અશો સરદાર
યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઓથ્રાઈય ફસસત-
તારી ઈજશને નીઆશ કંરૂ, જુ ગાલ કંરૂ તૂને મશહુર
યએય,

કંરૂ જુ.

સરોપ બાજ.

ખશનઓશ્ર અહુરહે મઝદાઓ. અષેમ વોહુ. ૧.
 ખુશનુદી થાઓ હોરમજદની. અશોઈ નેઆમત છે.
 ૫ નામે યઝદાંન. અહુરમઝદ ખોદાએ અવજુની,
 પહેલુ નામ ખોદાનુ. હોરમજદ માહેબ વૃદ્ધી કરનારને
 ગોરજે ખોરેહ અવજયાદ; સરોપ અષો તગી
 તેજ ખોરેહ જયાદા થાઓ. સરોપ અશો બેરાવર
 તનફરમાન શેકફત જીન જીન અવઝાર,
 માંથના તનવાલો એજમતી જે ફતેહમઃ હથીયારવાલો,
 સાલારે દામાને અહુરમઝદ બેરસાદ.
 હોરમજદની પેદાએશોનો સરદાર (મદદ) પોંહચો.
 અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ,
 તમામ ગુનાહથી પતેત કરી પશેમાન થાઈ હુ,
 અઝ હરવસ્તીન દુશમત દુઝખત દુઝવરશત;
 તમામ ખરાબ વીચારો ખરાબ શખ્સો ખરાબ કામો
 મેમ ૫ ગ્રેતી મનીદ ઑએમ ગોફત ઑએમ
 હુ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઈ બોલ્યો હોઈ મે કીધાં
 કર્દ, ઑએમ જસ્ત ઑએમ ખૂન
 હોય, મારેથી ઉત્પન્ન થયાં હોય જેની શરૂઆત
 બૂદ એસ્તેદ. અઝઆંન ગુનાહ મનશની
 મારાથી થઈ હોય. તમામ ગુનાહ જે નેક વીચાર

ગવશની કુનશની, તની રવાંની જેતી
 નેક શખુન નેક કામ, તન રવાં આ દુન્યા મીનો
 મીનોઆંની; આંખે અવાજશ

દુન્યાને લગતા છે, તેથી આ હોરમજદ પશેમાન થઈ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

દુર રહુ છુ, ત્રણ ગવસ્તીથી તોખાહ કર છુ.
 યથા અહુ વઢરિયો. પ. અપેમ વોહુ. ૩.

જેવી હોરમજદની મરણ. અશોઈ નેઆમત છે.
 ફવરાને મઝદયસ્નો ઝરથુશત્રિશ,

એકરાર કર છુ કે હોરમજદી જગથુસ્તી છુ,
 વીદએવો અહુર-તકએષો; * (હાવને-

દેવોથી દુર હોરમજદી તરીકે ચાલનાર છુ; હાવન
 એ અપઓને અષ્ટે રતુ-વે, યસ્નાઈય

વખતમાં આ અશોમાના અશો સરદાર તારી, ઈજશને
 વહમાઈય ખપનઓગ્રાઈય ફસસત્યએય.

નીઆશ કર છુ તૂને ખુશાલ ને મશહુર કર છુ.
 સાવંઘહેએ વીસ્ત્યાઈય

રોજગાર તથા મોહલાના વડાના કામના વખતમાં
 અપઓને અષ્ટે રતુ-વે યસ્નાઈય,

અશોમાના આ અશો સરદાર તારી ઈજશને
 વહમાઈયે ખપનઓગ્રાઈય ફસસત્યએય.)

નીઆશ કર છુ તૂને ખુશાલ ને મશહુર કર છુ.

સચ્ચોપહે અષ્ટ્યેહે, તખ્મહે, તતુ-માંથ્રહે,
 શરોષ ઈજદ અશો જોરાવર માથ્રના તનવાલો જોરેમદ
 દરધીદ્વચોશ આહુઈરયેહે અપનચોશ્ર
 હથીયારવાલો હોરમજદી તરીકે ચાલનારની ખુશાલી
 યસ્નાઈચ વહમાઈચ અપનચોશ્રાઈચ
 માટે આરાધણા કરે ખુબીઓ ગાઈ ખુશુદ કરે ને
 ફસસત્યએચ; યથા અહુ વઈરયો જયોતા
 વખાણુ કરે છુ. 'યથા અહુ વઈરયો' ઓ જોતી
 ફરા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાતચીત હય, ફા
 મને જાહેર કરે, 'અથા રતુશ અપાત ચીત હય'
 અબ્વ વીધવાઓ મ્રઓતૂ.

અશો વીધવાન જાહેર કરે.

સચ્ચોષેમ અષીમ હુરચોધેમ વેરેશ્રાઝનેમ, ફાદત-
 શરોષ અશો ખુખસુરત ફોહમદ હુયાની વૃદ્ધી
 ગચેથેમ અબ્વનેમ અબ્હે રતુમ યઝમઈદે.
 કરનાર પવીત્ર અશોઈના સરદારને વખાણુ છુ.

અહુનેમ વૃઈરીમ તનૂમ પાઈતી, અહુનેમ વઈરીમ
 અહુનવર તનને ખચાવે છે, અહુનવર
 તનૂમ પાઈતી, અહુનેમ વઈરીમ તનૂમ પાઈતી.
 તનને ખચાવે છે, અહુનવર તનને ખચાવે છે.

યથા અહુ વઈરયો. ૧.

જેવી હોરમજદની મરણ.

(‘કેમ ના મઝદા’ આખી પઠે)

યથા અહુ વધરયો. ૨. યસ્નેમય વહમેમય
 જેવી હોરમજની મરજ, ઇજરનેથી નીઆશથી
 અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામી, સ્તઓષ્ઠે
 ખુલદીથી ઝોવતથી વખાણુ છુ, શરાપ ઇજદને
 અધ્યેહુ, તખમહે, તનુ-માંથ્રહે, દ્વપી-દ્વઓશ
 અશો જોરાવર માધના તનવાલા જોરેમદ હુથીયારવાલા
 આહુઈરયેહે.

અષેમ વોહૂ. ૧.

હોરમજદી તરીકે ચાલનારને. અશોઈ નેઆમત છે.

અહમાઈ રએસ્ય ખરેનસ્ય અહમાઈ તન્વો
 હમને ઝલકાટ ને જોરેહ હમને તનને

દૂવતાનેમ, અહમાઈ તન્વો વઝદવરે અહમાઈ
 મજખુતી, હમને તનનુ મુખ હમને

તન્વો વેરેથ્રેમ; અહમાઈ ઈશતીમ પઓઉશ-
 તનની ક્તેહ, હમને પુરતા મુખવોલી

ખાથ્રાંમ અહમાઈ આસ્તાંમચિત ક્રઝંતીમ,
 દોલત હમને જાતી અકળના ફરજદો,

અહમાઈ દરેધાંમ દરેધો-ઝીતીમ; અહમાઈ
 હમને લાંખામાં લાંખી છદગી, હમને

વહિશ્તેમ અહુમ અપઓનાંમ રઓઅધહેમ
સોથી સરસ અશાનુ રોશનીવાલુ તમામ સુખવાલુ
વીસ્પો ખાગ્રેમ, અથ ઝમ્યાત યથ આક્રિનામી.
બેહશત (બક્ષો), તેમ થાઓ જેમ હુ માગુ છુ.

અપેમ વોહુ. ૧.

અશોઈ નેઆમત છે.

“હઝંધરેમ બઓપઝનાંમ બઓવરે બઓપઝનાંમ.”
હઝરધણી તદરોસ્તી દશ હઝરધણી તદરોસ્તી

(૩ વાર) અપેમ વોહુ. ૧.

(બક્ષો), અશોઈ નેઆમત છે.

“ જસ મે અવ ધહે મઝદ ”. (૩ વાર)

પોંહય મારી મદદે ઓ હોરમઝદ તથા

અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે વેરેશ્નદહે અહુરધાતહે,
ઓ અમ નેક ખુખનુરત તથા બેહરામઈજદ હોરમઝદના

વનઈનત્યાઓસય ઉપરતાનો રામનો ખાસતહે;
તથા ઓ વનતી ઉપરતાત ફરેસતા તથા ઓ રામ ખાસ-

વયઓજ્ઞા ઉપરોકઈરયેહે તરધાતો અન્યાઈશ
તર; તથા વાઓ ઈજદ જે પેદાશોમાં સરસ પેદા
દામાંન, અઓતત તે વયો યત તે અસ્તિ
થયેલો તે વાઓ ઈજદ જે તારો છે તે, તથા
સ્પેન્તો-મઈન્યઓમ, શ્વાબ્હે બધાતહે
સ્પેનામીનો તથા ફુદરતી ફરનાર આકાશ તથા

ઝરવાનહે અકરનહે ઝરવાનહે દરેધી-
હવગરના જમાનાની ને મુકર કરેલા જમાનાની

ખધાતહે. અષેમ વોહૂ. ૧.

(મદદ પાંહચ.) અશોઈ નેઆમત છે.

કેરકેહ મોઝદ ગુનાહ ગુઝારેશનેરા કુનમ,
સવાળનો ખલો પાપના નીવારણ માટે હુ મેલણ,

અશાહી રવાંન દુશારમરા હમ કેરકેહ; હમા
અશોઈરવાનના ખ્યાર માટે સઘલાં સવાળકારો ભલાંઓ

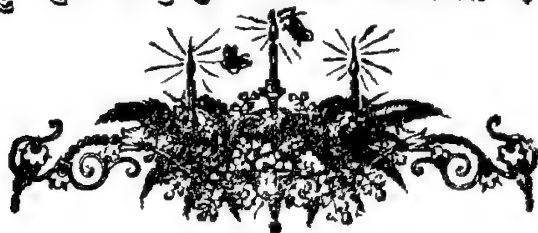
વેહાંને હકત કેશવર ઝમીન, ઝમીન-પેહેના
માટે હકત કેશવર જમીનપર, જમીનની પોહલાઈ

રૂદ-દરાના ખોરશીદ-ખાલા; બુન્દેહાદ
નદીની લંખાઈ ખોરશીદની છુળદી જેટલી, પુરતી રીતે

બેરસાદ અશો બેદ દેરઝી, અથ ઝમ્યાત
પાંહચો, અશોણ જીવણ લાંબુ થાઓ. તેમ થાઓ

યથ આફ્રિનામી. અષેમ વોહૂ. ૧.

જેમ હું દુવા માગુ છું. અશોઈ નેઆમત છે.

હરનેક ફરેહ, બેશતરના, તરોનીશ,
 સાહેબોનો માહેબ, હુ બ દેફે કરનાર, ખરાબીને તાલનાર,
 અમોશક, ફરશક, પશુહ હદહદ, ખવાપર,
 કામ સરજામ કરનાર, ખુદ પેદા થયલો, મેહરખાન,
 અવખશાયા, અખરજ, અસીતોહ, રખોહ,
 બક્ષાવનાર, બક્ષનાર, બહુજ તારીફવાલો, ખુશાલ,
 વરૂન, અફરી પહ, અવેફરી ફતેહ, અધવર્ધ,
 ખરાબી ફરેખ ન આપનાર, ન ઠગારનાર, સર્વને પુછનારો,
 કાંમેરત, ફરમાન કામ, આયેખતન, અફર-
 નેક મુરાદનો, ઈચ્છા મુજબ કરનાર, બેમીશાલ, યાદ કરનાર,
 મોશ, હમારના, સનાયા, અતરસ,
 ઈનસાફ કરનાર, પીછાણુ કરનાર, ન બીહનાર,
 અબીશ, અફરાઝદુમ, હમચુન, મીનો-
 હુ ખનદનાર, ઘણી કારીગરીવાલો, સઘલે હાજર, ગેબીને
 સતીગર, અમીનોગર, મીનો—નહબ,
 પેદા કરનારો, કાલખુદ બહર કરનાર ને પેદા કરનાર
 આદર-બાદગર, આદર-નમગર, બાદ-આદરગર,
 ગરમી દેફે કરનાર, ગરમીમા વરસાદ વાદલ લાવનારો,
 બાદ-નમગર, બાદ-ગેલગર, બાદ-ગીરદતુમ,
 ઠડીમાં વરસાદ લાવનારો, ફુલો હવા આક પેદા કરનારો,
 આદર—કીબરીત તુમ, બાદ—ગરઝાએ,
 આતશ પથરમાંથી કાઢનાર, ગરમીનો પવન એનાથી છ,

આપતુમ, ગેલ-આદર ગર, ગેલ-વાદ ગર,
 પાણી પેદા કરનાર, આતશ શેશન રાખનાર, ખાકથી નદી
 ગેલ—નમગર, ગર ગર, ગર ઓ ગર,
 જમીનમાં ખાણ પેદા કરનાર, ખરો કારીગર, મોરાદ બક્ષનાર,
 ગર આ ગર, ગર આ ગરગર, અગરા ગર,
 આદમી ગોસપદ ને ચારે અનાસર પેદા કરનાર,
 અગરા ગરગર, અગુમાન, અઝમાન,
 સેતારા પેદા કરનાર, શક વગરનો, અજમાયશ ન થાય તેવો,
 અપુઆન, આમુશત હુશ્યાર, ફશુતના,
 હમેશ જાગતો, હમેશ હુશ્યાર, ખલકનો પાસખાન,
 પધમાંની, પીરોઝગર, ખુદાવદ,
 અદાબે રાખનાર, ફતેહમદ, ઈનસાફનો સાહેબ,
 અહુરમઝદ, અખરીન—કુહનતવાન,
 માહજાની, પેદા કરવામા ઘણો શક્તીવાન,
 અખરીન નોતવાન, વસખાન, વસપાર,
 ખલકને ફરી ઉઠાડનાર, ફરીયાદને પોંદ્યનાર, નફા દેનાર,
 ખાવર, અહ, અવખશીદાર,
 નેગહખાન, નેક કામો કરનાર, ચોકસાઈ રાખનાર,
 દાદાર, રયોમદ, ખોરેહમદ, દાવર,
 પેદા કરનાર, ખાલેશ, તુરમદ, રારત ઈનસાફી,
 કેરફેહગર, બોખતાર, ફરશોગર,
 સવાબકાર, છુટકારો આપનાર, રસ્તાખેજ કરનાર.

હોરમઝદની બંદગી

પ નામે યઝદાંન, સતાએમ જખાએમ દાદાર
 પેહલું નામ ખોદાનુ, વખાણુ છુ યાદ કરું પેદા
 અહુરમઝદ રયોમંદ, ખોરેહમંદ હરવેસ્પ—
 કરનાર હોરમઝદ ખાલેશને, જે તુરમદ સર્વ જ્ઞાની
 આખાહ કેરદેગાર; ખોદાવંદાંન ખોદાવંદ
 કામ સપૂર્ણ કરનાર, સાહેબોનો સાહેબ
 પાદશાહ બર હમે પાદશાહાંન, નેગેહદાર
 તમામ પાદશાહોનો પાદશાહ છે, પાસખાની કરનાર,
 ખાલેકે મખ્લુક અલરેઝક રોજીદેહંદેહે; કાદેર
 પેદાશોનો કીરતાર રજખ રોજી આપનાર, કુદરતમદ
 ઓ કવી ઓ કદીમ, બખષાયંદેહ બખષાએ-
 જ્ઞેરાવર છેડા વગરનો, બક્ષનાર માફ કરનાર
 શગર મહેરબાંન; તવાંના ઓ દાના ઓ દાદાર
 પ્યાર કરનાર, શક્તીમાન અકળમદ પેદા કરનાર
 ઓ પાક પરવરદેગાર, આદેલ પાદશાહી
 તથા પાક પરવરેશ કરનાર છે, તારી આદીલ પાદશાહી
 બીઝવાલ બાશદ, અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂની,
 કાયમ રહેજો. હોરમઝદ સાહેબ વૃદ્ધી કરનારનો,
 ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ, દાદાર અહુરમઝદ
 તેજ પ્રતાપ જ્યાદા થાયો, પેદા કરનાર હોરમઝદ

(૧૯)

રયોમંદ ખોરેહમંદ, મીનોઆન મીનો બેરેતુમ
ખાલેશ નુરમંદ, ગેળીઆમાં ગેળી ધણે બુલદ
બેરસાદ. અઝ હમા ગુનાહ પતેત
પાંહચો. (ખદગી તરફ) તમામ ગુનાહથી પતેત કરી
પશેમાનુમ, અઝ હરવસ્તીન દુશમત
પશેમાન થાઉં છુ, તમામ ખરાબ વીચારો ખરાબ
દુઝૂખત દુઝવરશત; મેમ પ ગેતી મનીદ
શખુનો ખરાબ કામો, હું દુન્યામા મનમાં લાવ્યો
ઓએમ ગોફત ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત
હાઉં બોલ્યો હાઉં મેં કીધાં હોય, મારેથી ઉત્પત્ત થયાં
ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અઝઆન
હાય જેની શરઆત મારેથી થઈ હોય. તે તમામ
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
ખુતાહ જે નેક વીચાર નેક શખુન નેક કામ, તન રવાં
ગેતી મીનોઆની; ઓખે અવાખ્શ
આ દુન્યા મીનો દુન્યાને લગતા છે, તેથી એ હોરમજદ
પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
મશેમાન થઈ દૂર રહે છુ, તમે ગવશનીથી તોખાહ કરો છુ.
“ નેમસે-તે અહુરમઝદ,” (૩ વાર).

નમાજ તૂને એ હોરમજદ,

ગ્રિશ ચિત પરા અન્યાઈશ દામાં.
તણુ મરતબે કોઈ મીજ પદાશને મશક આગમજ.

નંમો વે અમેષા સ્યેન્તા વીસ્યે હવરે-હઝઓપાઓ,
 તમાજ તમો અમશાસ્પદો ખોરશેદ સાથ દાસ્તીવાળાને,
 અએતત જહાત અહુરેમ મઝદાંમ; અએતત
 આએ યાંહચો હોરમજદને, આએ
 અમેષે સ્યેન્તે અએતત અષઓનાંમ ક્રવધીશ,
 અમશાસ્પદાને આએ અશોના ફરેહરોને,
 અએતત વયાંમ દરેધો-ખધાતેમ. ખપનઓશ્ર
 આએ રામ ઈજદ લાંખી મુદતવાલાને. ખુશુદી
 અહુરહું મઝદાઓ તરોઈદિતે અધરહું
 ધાઓ હોરમજદની, તુરેલો ધાઓ ઓ
 મધન્યેઉશ, હઈથ્યા—વરશતાંમ હયત
 હેરેમન, રાસ્તીના કામ કરનારની ખાહશ
 વસ્ના ફેરપોતેમેમ, સ્તઓમિ અષેમ;
 છે તે સૌથી ચઢતી છે. વખાણુ છુ રાસ્તીને,
 અષેમ વોહુ. ૧.

અશોઈ નેઆમત છે.

ફેરસ્તુયે હુમતોઈ ય્યસચા હૂખ્તોઈ ય્યસચા
 વખાણુ છુ નેક વીચારને નેક ખોલવાને
 હવરશતોઈ ય્યસચા, માંથવોઈ ય્યસચા
 નેક કામ કરવાને, મનશનીથી
 વખેધવોઈ ય્યસચા વરશતવોઈ ય્યસચા.
 ગવશનીથી કુનશનીથી.

અર્ધબિ મર્ધરિયા દધથે વીસ્પા હુમતાયા હૂખતાયા
 હુ અખત્યાર કર તમામ નેક વિચારો નેક શખુનો
 હવરશતાયા, પર્ધતિરિચ્યા દધથે વીસ્પા
 તથા નેક કામો, છાડી દઉં તમામ
 દુશ્મતાયા દુઝૂખતાયા દુઝવરશતાયા.
 ખદ વીચારો ખદ શખુનો તથા ખદ કામો,
 ફેરા વે રાહી અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમયા
 તમોને અરપણુ કર છુ ઓ અમશાસ્પદો, ઇજશનેથી
 વહમેમયા ફેરા મનધહા; ફેરા વચધહા
 નીઆશથી મનશનીથી, ગવશનીથી
 ફેરા બ્યઓથના ફેરા અધહુયા, ફેરા
 કુનશનીથી અત કરણથી, મારા
 તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતનેમ.
 તનને તથા પોતાના જનને.
 સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ. ૧.
 વખાણુ છુ રાસ્તીને. અશોઈ નેઆમત છે.
 નંમો અહુરાઈ મઝદાઈ, (૩ વાર),
 નમાજ હોરમજદને,
 નંમો અમેષએઈયો સ્પેન્તએઈયો; નંમો
 નમાજ અમશાસ્પદોને નમાજ
 મિઝ્રાઈ વોઉર-ગઓયઓઈતિએ, નંમો હવરે—
 મેહર ઇજદ ઓહળાં જેતરવાલાને, નમાજ ખોરશેદ
 ૨૧

ખશએતાઈ અઉર્વત-અસ્પાઈ; નમો આખ્યો
 ઈજઃ તેજ ઘોડાના સાહેબને, નમાજ આએ
 દોઈગ્રાખ્યો યાએ અહુરહે મઝદાએ, નમો
 આંખો જે હોરમજદની છે તેને, નમાજ
 ગેઉશ નમો ગઈયેહે નમો ઝરથુસ્ત્રહે
 દુન્યાને નમાજ ગયોમરદ, તથા જરથુસ્ત
 સ્પિતામહે અપઓનો કવષેએ. નમેમ વીસ્પ-
 સ્પીતમાનના અશો ફરોહરોને. નમાજ તમામ
 યાએ અપઓનો સ્તોઈશ, હુઈથ્યાઈય
 અશોની પેદાશને, જે હૈયાત છે

ખ્યાંઈથ્યાઈય ખૂખ્યાંઈથ્યાઈય,
 હૈયાત હતી તથા હવે પછી થશે.

“ વોહૂ ઉખવયા મન ધહા ખપગ્રા અપાયા
 મજબુત કરો ઓ ખહુમન ઓ શેહરેવર ઓ અપ
 ઉશ્તા તનૂમ. ” (૩ વાર) અષેમ વોહૂ, ૩.

આખાદીથી મારા તનને. અશોઈ નઆમત છે.

* “ અહુરેમ મઝદાંમ અષવનેમ અપુહે રતૂમ
 હોરમજદ અશોમાં અશો સરદારને

યઝમઈદે, હુધાઓંધહેમ મઝીશ્તેમ
 વખાહુ હુ, જે સરસ દાહપલવાલો સૌથી અક્તો
 યઝતેમ; યિમ સેવિશ્તેમ ક્રાદત-ગએથેમ,
 ઈજઃ છે, જે ધણેજ ઉત્તમ ફાયદો કરનાર છે,

દાતારેમ વોહુનાંમ દામનાંમ” (૨ વાર) આખ્યો
 પેદા કરનાર છે તમામ ભક્તી પેદાશોનો; આએ
 રાતાખ્યો ઝઓગ્રાખ્યો, અર્પુખ્યએઘખ્યસય
 ભેરાથી કીયાની ભેરાથી રાસ્ત બોલેલાં
 વાધઝિખ્યો, વીરપેમય અપવનેમ મઘન્યઓમ
 શખુનોથી, તમામ- અશો મીના
 યઝતેમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
 યજદાને વખાણુ છુ; જરથુશત અશોને અશોધના
 યઝમઘદે, આખ્યો રાતાખ્યો ઝઓગ્રાખ્યો અર્પુખ્ય-
 સરદારને વખાણુ છુ. આએભેરાથી કીયાની ભેરાથી રાસ્ત
 એઘખ્યસય વાધઝિખ્યો, વીરપેમય અપવનેમ
 બોલેલા શખુનોથી, તમામ- અશો
 ગએથીમ યઝતેમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે અપઓનો
 ઝતી યજદાને વખાણુ છુ. અશો જરથુશતના
 કવધીમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે સવાઓ યઝમઘદે;
 ફરેહરને વખાણુ છુ, જરથુશતના કલાઓને વખાણુ છું.
 ઝરથુસ્ત્રહે, દએનાંમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે વેરેનેમય
 જરથોશતી દીનને વખાણુ છું, જરથોશતના મહજબ
 કેપેમય યઝમઘદે. અધહુઘઓશ અપ-ચીનધો
 તરીકાને વખાણુ છુ. બેઉ દુન્યાની પવિત્રાધ કરનાર, તથા
 પઊરવાઓ દાતાઓ દામાંન અપઓનીશ,
 પેહુદક્ષી પેદા કીધક્ષી અશો પેદાશનો,

દથુપો અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો
 પેદા કરનાર હોરમજદ નુરમદ ખોરેહમદને
 યઝમદદે; વોહુ મનો યઝમદદે, અપેમ
 આરાધુ છુ; બહમનને વખાણુ છુ; અરદી-
 વહિરતેમ યઝમદદે; અપથ્રેમ વધરીમ યઝમદદે,
 બેહસ્તને વખાણુ છુ, શેહરેવરને વખાણુ છુ;
 સ્પેન્તાંમ વધઉહીમ આર્મદીતીમ યઝમદદે;

સલા સ્પદારમદને વખાણુ છુ,
 હઉર્વતાતેમ યઝમદદે, અમેરેતાતેમ યઝમદદે.
 ખોરદાદને વખાણુ છુ, અમરદાદને વખાણુ છુ.
 દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમદદે,
 દાદાર હોરમજદને માનથી યાદ કરુ છુ;
 આતરેમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેમ યઝમદદે;
 આતશ હોરમજદના પાઠ કરનારને વખાણુ છુ;
 આપો વધઉહીશ મઝદધાતાઓ અપઓનીશ
 પાણીઓ સલા હોરમજદના બનાવેલા અશોને
 યઝમદદે, હવરે-અપથ્રેતેમ અઉર્વત-અસ્પેમ
 વખાણુ છુ, ખોરશેદ ધજદ તેજ ધાડોના સાહુબને
 યઝમદદે; માર્યોંધહેમ ગઓચિથ્રેમ યઝમદદે,
 વખાણુ છુ; માહતાબ ગાવગોસ્પદના ધણીને વખાણુ છુ;
 તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
 તેશતર સેતારા ચલકાતવાલા ખોરેહવાલાને

યઝમઈદે; ગેઝિશ હુઝાઓંધહેા ઉવનિમ યઝ-
વખાણુ છુ; ઘાશ ઈજદ સલી પેદાશવાલા બેહરવાલાને
મઈદે. દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમઈદે,
વખાણુ છુ. દાદાર હોરમજદને વખાણુ છુ;

મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ યઝમઈદે;
મેહર ઈજદ બોહળા ખેતરના ધણીને વખાણુ છુ;
સુઓષેમ અષીમ યઝમઈદે, રખૂમ રજરેતેમ
શરોષ અશોને વખાણુ છુ; રશને ઈજદ સૌથી સાચાને
યઝમઈદે; અપાઉનાંમ વધઉહીશ સુરાઓ સ્પેન-
વખાણુ છુ, અશોના સલા એજમતી વૃદ્ધિ કરનારા
તાઓ ક્રવખ્યો યઝમઈદે, વેરેથ્રમેમ અહુરધાતેમ
ફરોહરોને વખાણુ છુ, બેહરામ ઈજદ હોરમજદનાને
યઝમઈદે; રામ ખાસ્ત્રેમ યઝમઈદે,
વખાણુ છુ; રામ ખાસતરને વખાણુ છુ,

વાતેમ સ્પેનતેમ હુઝાઓંધહેમ યઝમઈદે.
બોવાદ ઈજદ વૃદ્ધિ કરનાર સલી પેદાશવાલાને વખાણુ છુ.
દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમઈદે,
દાદાર હોરમજદને માનથી યાદ કરે છુ,
દએનાંમ વધઉહીમ માઝદયસ્નીમ યઝમઈદે;
દીન સલી માઝદયસ્નીને વખાણુ છુ;
અષીમ વધઉહીમ યઝમઈદે, અરશતાતેમ
અશીષવમ સલીને વખાણુ છુ, આસતાદ ઈજદને

યઝમઈદે; અસમનેમ યઝમઈદે, જમ હુધા-
 વખાણુ હુ, આસમાનને વખાણુ હુ, જમીઆદ ઈજદ
 ઓંધહેમ યઝમઈદે; માથેંમ રપેન્તેમ યઝમઈદે,
 ભલી પેદાશનાને વખાણુ હુ, મારેસ્પદને વખાણુ હુ;
 અનધ રઓઆઓ ખધાતાઓ યઝમઈદે.
 અનેરાન ઈજદ કુદરતી રોશનીવાલાને વખાણુ હુ.
 ખનવઈતીશ અષ્ટુ વેરેજો યઝમઈદે, યાહુ ઈરીસ્ત-
 અશોઈના પ્રકાશીત કામોને વખાણુ હુ, જેમા
 નાંમ ઉર્વાનો પાયન્તે યાઓ અપઓનાંમ
 ગુજરેલાઓનાં રવાનો તથા અશોના ફરોહરો આનદ
 ફવષ્યો. વહિશ્તેમ અહૂમ અપઓનાંમ
 પામે છે સોંથી સરસ અશોના બેહુશતને
 યઝમઈદે, રઓઅધહેમ વીસ્પો-ખાથ્રેમ.
 વખાણુ હુ, જે રોશનીવાલુ તમામ સુખવાલુ છે.
 યઝમઈદે વીસ્પાઓ આપો, યઝમઈદે
 વખાણુ હુ તમામ પાણીઓને, વખાણુ હુ
 વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ; યઝમઈદે વીસ્પાઓ
 તમામ ઓરવરોને, વખાણુ હુ તમામ
 વધહવો, યઝમઈદે વીસ્પાઓ વધઉહીશ;
 ભલાને, વખાણુ હુ તમામ ભલીઓને,
 યઝમઈદે વીસ્પાઓ મઈન્યવચ યઝત
 વખાણુ હુ તમામ મીનો

ગએથ્યાઈય, યોઈ વધહુધાઓંવહો અખ્વનો.
 જતી ઈજદાને, જેઓ સારૂં આપનારા અશો છે.
 યજમઈદે શ્વાંમ મએથનેમ યાંમ આર્મઈતિમ
 વખાણુ છુ તને ધરતીના સાહેબ રૂપદાર-
 રૂપેન્તાંમ, યજમઈદે શ્વાંમ મએથનહે પઈતિ
 મદને, વખાણુ છુ તને ઓ ધરતીના સાહેબ
 અપાઉમ અહુરમઝદ, દ્રવ ફૂપોશ દ્રવો વીરહે
 અશો હોરમજદ, જે તદરોસ્તી આપનાર છે પશુને
 દ્રવો અષ ચિશ્રહે, યહમી ઝીકાચીત તનુતાંમ,
 માણસને અશોઈ ચીજ્જને. એ ચીજ્જમાંથી જે લાંબો
 દાઝીરતેમ હા મે મએથને મીથનાત અત હમે
 વખત ટકનારી હોય તે મારા મુકામમા રેહજે ઉનાલા
 અત જયેને. જસ મે અવધહે મઝદ.
 તેમજ શીયાલામાં. પોંહચ મારી મદદે ઓ હોરમજદ,
 અપાઉનાંમ વધઉહીશ સૂરાઓ રૂપેન્તાઓ
 અશોના લલા સૂરા વૃદ્ધી કરનારા
 દ્રવથો યજમઈદે, અહુરેમ મઝદાંમ રએવન્તેમ
 ફરોહરેને વખાણું છુ. હોરમજદ ગુરમદ યોરેહ-
 ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઈદે. અપેમ વોહૂ. ૩.
 વાલાને માનથી યાદ કરૂ છુ. સચાઈ.—
 દ્રવરાને મઝદયસ્નો ઝરથુશત્રિશ, વીદએવો
 એકરાર કરૂં કે હોરમજદી જરથોસ્તી છુ દેવોથી દૂર છું.

અહુર તકએષો; * (હાવનેએ અપઓને અપહે
હોર-નીતે ચાલુ છુ. હાવન વખતમા અશોમાના ઓ અશો
રતૂ-વે, યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ ખળ્નઓશ્રાઈયિ
સરદાર-તારી ઈજશને નીઆશ કંઙ ખુશાલ કંઙ
ક્રસસત્યએય. સાવંધહેએ વીસ્યાઈયિ—

હમે મશહુર કંઙ રોજગાર ને મોહલાના વડાના ઠામના
અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ
વખતમા અશોમાના ઓ અશો સરદાર-તારી ઈજશને
ખળ્નઓશ્રાઈયિ ક્રસસત્યએય.) અહુરહે મઝદાઓ
નીઆશ કંઙ ખુશાલ કંઙ ને મશહુર કંઙ. હોરમજદ
રએવતો ખરેન ધઉહતો ખળ્નઓશ્ર, યસ્નાઈયિ
મુશમદ ખોરેહવાલાની ખુશાલી માટે ઈજશને કંઙ
વહમાઈયિ ખળ્નઓશ્રાઈયિ ક્રસસત્યએય;
નીઆશ કંઙ ખુશાલ કંઙ ને કીરતી ગાઉ માટે,
યથા અહુ વધરયો જઓતા ક્રા મે મૂને, અથા રતૂશ
યથા અહુ વધરયો ઓ જોતી મને જાહેર કરે, અથા રતુશ
અષાતચિત હય ક્રા અપવ વીધવાઓ, મ્રઓતૂ.
અષાત ચીત હય, અશો વીધવાન જાહેર કરે.

* ને ગેહુ હોય તે પદે

*નિવચ્ચેદ્યેમિ હન્કારચેમિ દથુપે। અહુરહે મજદાચે।
કીરતી ગાઈ છુ ને મદદ બોલાઈ છુ જગતના પેદા કરનાર
રચેવતો ખરેન ધઉહતો, મજીરતહેય વહિરતહેય
હોરમજદ નુરમદ ખોરેહવાલાને, જે છે સૌથી ચક્તેદર-
સચેરતહેય; ખચોઝદિરતહેય ખચિવરતહેય
જનો, સર્વોત્તમ સૌથી સોહામણો, ઘણી હીમત આપનાર
હુકેરેપતેમહેય, અપાત—અપનોતેમહેય
ઘણાજ અકળમદ ઘણાજ સવાખકાર, અશોકમા સૌથી
હુધાઓમનો વોઉર-રફનધહો. યો નો
ઉપર ઘણાજ દાહપણવાલા ને ખુશાલી આપનાર,
દધ યો તતપ યો તૃથૂયે, યો ગામ
જેણે આપણને પેદા દીધા હસ્તીમાં લાયાં જે રક્ષણ કરેછે,
દદા યો મઈન્યેઉશ સ્પેન્તોતેમો. યેઝી શ્વા
જેણે દુન્યા પેદા કીધી, જે ગેણીઓનો કુદ્રી કરનારછે. અગર
દિદવચેષ યેઝી મનઘહ યેઝી વચધ યેઝી
મૈંતૂને આગેરદેહ કીધો હોય, વીચારથી મારાં સખ્ખનથી
પ્યઓશન, યેઝી જઓષ યેઝી અજઓષ આ તે
મારા કામથી, અગર મરણથી, અગર મરણ વગર તો તે
અધહે કય સ્તૂચે; ની તે વચેધ્યેમિ યેઝી તે
માટે હુ વારી સ્તુતી કરૂ છુ, તૂને (અરજ કરી) બોલાઈ છુ
અધહે, અવા-ઉરઓધ યત યસ્નહેય વહમહેય.
અગર મૈં કચુર કીધી હોય તારી આશઘણામાં લક્તીમાં.

* “અહુરેમ મઝદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
 જન ખખશનાર મહાજ્ઞાની અશોમાંના પવિત્ર સરદારને
 યઝમઈદે, ” (૨ વાર) અમેષા સ્પેન્તા હુખપથ્રા
 વખાણું છું. અમશાસ્પંદે સારી પાદશાહી દાહપણ-
 હૂધાઓંધહો યઝમઈદે; વીસ્પાંમ અપઓનો સ્તીમ
 વાલાને વખાણું છું, તમામ અશોની પેદાશને
 યઝમઈદે, મઈન્યેવીમયા ગએથ્યાંમયા;
 વખાણું છું, જે મીનો તથા જેતીને લગતી છે.
 બેરેજ વધહેઉશ અપહે,
 ભલી અશોષની ખાહુશથી,
 બેરેજ દએન્યાઓ વધહુયાઓ માઝદયસનોઈશ.
 ભલી માઝદયસ્ની દીનની ખાહુશથી.
 “ હુમતનાંમ હૂખતનાંમ હવરશતનાંમ,
 નેક વીચાર નેક શયુન નેક કામ,
 યદયા અન્યદયા વેરેઝયમ્નનાંમયા; વાવેરેઝન-
 આ તથા પેલી દુન્યા માટે કરનારાઓની, યા કરી ગયલા-
 નાંમયા મહી અઈબી-ઝરેતારો, નએનુએસ્તારો
 ઓની વખાણું કરનારા, તથા વીચાર કરનાર છીએ
 યથના વોહુનાંમ મહી. ” (૨ વાર)
 જેમ ભલા માણસોને વખાણું છું તેમ.
 તત અત વઈરીમઈદી અહુરા મઝદા અપા સ્તીરા,
 હોમો પસદ કરીએ છીએ ઓ હોરમજદ અશો સોહામણા,

હયત ઈ મઈનિમદિયા વચ્ચોચોઈમાચા;
 તેઓને મન લગાડીએ છીએ બોલીએ છીએ;
 વેરેજિમાચા યા હાતાંમ બ્યઓથનનાંમ, વહિશતા
 કામ કરીએ છીએ જે હૈયાતોમાંના કામોમાં, સૌથી સરસ
 ખ્યાત ઉમોઈબ્યા અહુબ્યા. ગવોઈ અદાઈશ
 હોય બેઉ દુન્યામા. સખાવત

તાઈશ બ્યઓથનાઈશ યાઈશ વહિશતાઈશ,
 તથા ઉત્તમ કામોની મારફતે,
 ક્યોબ્યામહી રામાચા વાલ્મેમચા દઝધ્યાઈ;
 ઇચ્છીએ છીએ મુખ તથા પરવરેશ ગાય દોર માટે,
 સૂરન્વતસચા અસૂરન્વતસચા,
 તથા દીનનો એલમ શીખનારા માટે તથા ન શીખનારા
 ખપયન્તસચા અખપયન્તસચા.

માટે, શકતીવાલા માટે તથા અશકતો માટે.

“હુખપથ્રોતેમાઈ બાત ખપથ્રેમ,

સરવોત્તમ પાદશાહને ખચીત પાદશાહી હોએ,
 અહમત હયત અઈબી-દદેમહિયા; ચીપ-
 હમો મન લગાડીએ છીએ, કબુલ રાખીએ
 મહિયા હવાંમહિયા હયત, મઝદાઈ અહુરાઈ
 છીએ પોતાના ગણે છીએ, જે હોરમજદ
 અષાઈચા વહિશતાઈ.” (૩ વાર)

સૌથી ઉત્તમ અશોધ છે.

યથા આત ઉતા ના વા નાઈરી વા વએદા હઈથીમ,
 વહી કોઈ મરદ યા આરત કાઈ જાણતા હોય ખરેખર,
 અથા હત વોહૂ તત એએઆદૂ; વેરેઝયોતૂચા
 સારી આખદા તે તે જાહેર કરે, અમલ કરે
 ઈત અહમાઈ ક્રયા વાતોયોતૂ ઈત, અએઈજ્યો
 તેઆને શીખવે, જેઆ તે

યોઈ ઈત અથા વેરેજયાંન યથા ઈત અસ્તી.
 પ્રમાણે ઘટતી રીતે ચાલે તેઆને.

અહુરહયા ઝી અત વે મઝદાઓ યસ્નેમયા,
 પેદા કરનાર સાહેબ હોરમજ્દની ઈજરને ને,
 વહમેમયા વહિરતેમ અમેહમઈદી ગેઉશ્યા વાસ્ત્રેમ.
 આરાવણને ઉત્તમ ગણ્યે છે તથા ગાય હોરની પરવરેશ.
 તત અત વે વેરેઝયામહી, ક્રયા વાતેયામહી
 ખચીત અમલ કરીએ, તથા શીખવીએ

યા-ને ઈસામઈદે.

જે હમે ઈચ્છીએ છીએ

“અપહયા આઅત સઈરી અપહયા વેરેઝેને
 રાસ્તીની સરફારીમા રાસ્તીના અમલમાં

કહમાઈચીત હાતાંમ, જીઝિષાંમ વહિરતાંમ
 કોઈ શખસ હંયાતોમા, ઉત્તમ જીવગી ગુનરવા આહે

આદા ઉમોઈજ્યા અહુજ્યા.” (૨ વાર)

તો સખી થવું બેઉ દુન્યા માટે.

ઈમા આત ઉખ્યા વચ્ચેઓ અહુરા મઝદા,
આધણાસારીરીતે વખણાયલા કલામેને ઓ હોરમજદ,
અષેમ મનયા વહેહયા ફવઓઆમા; શ્વાંમ અત
અશોઈને મનમાં રાખીને જાહેર કંઈ છુ; તૂને
અઓષાંમ પઠત્યાસ્તારેમયા, ફદખ્ષતારેમયા
તેનો સાંભલનાર, તથા શીખવનાર તરીકે
દેખેમઈદે.

મુકરર કંઈ છુ.

અપાઅતયા હયા વધહેઉશયા મન ઘહો
તારી અશોઈ ઘણી ભલી મનશની તથા
વધહેઉશયા ખવથ્રાત, સ્તઓતાઈશ શ્વાત
સરસ પાદશાહીને લીધે, તારી સ્તુતી ઓ હોરમજદ
અહુરા સ્તઓતોઈજ્યો; અઈબી ઉખ્યા શ્વાત
ખધી સ્તુતીમા ચઢતી છે, તારા કીર્તના ગાયણુ ખધા
ઉખ્યાઈજ્યો, યસ્ના શ્વાત યસ્નોઈજ્યો.

ગાયણુમાં ચઢતા છે, તારી આરાધણા સર્વમાં ચઢતી છે.
યેંધહે હાતૂંમ આઅત યેસ્ને પઠતી વધહો,
જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ધણુ ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ જાણે છે અશોઈને લીધે;
યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.

અહયા શ્વા આગ્રો વેરેઝેના, પયોઉર્યે પઠરિ-
 આએ તુને આતશની મારફતે, સૌથી પહેલા પહાંચીએ
 ઝસામઈદે મઝદા અહુરા; શ્વા શ્વા મઈન્યૂ
 છીએ આ હોરમજદ, તૂને તૂને ગેળી
 સ્પેનિશ્તા, યે આ અખતિશ અહમાઈ યેમ
 વૃદ્ધી કરનારને, (આ આતશ) જેને ગદ્દીય લાગી હોય તેને
 અખ્તોયો દાઓંધહે. ઉર્વાઝિશ્તો હવો ના
 તુ લઈ લે છે. ઘણા ખુશાલ છે માણસ પોતે
 યાતાયા, પઠતી-જમ્યાઓ આતરે મઝદાઓ
 આ શક્તીથી, મને પહોંચ આ હોરમજદના આતશ,
 અહુરહયા; ઉર્વાઝિશ્તહયા ઉર્વાઝયા નાંમિશ્તહયા
 ખુશાલીવાલાની ઘણીજ ખુશાલીથી ઘણીજ નામાંકીત
 નેમ ધહાનાઓ, મઝીશ્તાઈ યાઓંધહાંમ પઠતી
 ખદગીથી (મને), તેઓમાંના સૌથી મોહતાં કામ માટે
 જમ્યાઓ. આતર્શ વોઈ મઝદાઓ અહુરહયા
 તુ પોહય. આ આતશ તુ હોરમજદની નીશાન
 અહી, મઈન્યેઉશ વોઈ અહયા સ્પેનિશ્તો અહી;
 છે, મીનાની તુ ઘણીજ વૃદ્ધી કરનાર નીશાન છે;
 હયત વા તોઈ નામનાંમ વાઝીશ્તેમ, આતરે
 તારા નામોમાતું એક નામ વાણ્ણત છે, આ આતશ
 મઝદાઓ અહુરહયા તા શ્વા પઠરિ-ઝસામઈદે.
 હોરમજદના તેથી તૂને પોંહચીએ છીએ.

વોહુ થવા મન ધહા વોહુ થવા અપા વધહુયાઓ
 તૂને ભલા મને કરી તૂને ભલી અશોધએ કરી તૂને
 થવા ચિસ્તોઈશ, બ્યઓથનાઈશયા વચેબીશયા
 ભલા દાહપણના કામોએ કરી, શયુનોએ કરી
 પઈરિ-ઝસામઈદે. નેમખ્યામહી ઈષૂઈદયામહી
 હુ પોંહચુ છુ. હું નચુ છુ કરજદાર છુ
 થવા મઝદા અહુરા, વીસ્પાઈશ થવા હુમતાઈશ
 તૂને ઓ હોરમજદ, તૂને તમામ નેક વીચારોથી
 વીસ્પાઈશ હૂખ્તાઈશ વીસ્પાઈશ હવરશ્તાઈશ
 તમામ નેક શયુનોથી તમામ નેક કામોથી
 પઈરિ-ઝસામઈદે. સચેશતાંમ અત તોઈ કેહરપેમ
 હમો પોંહચીએ છીએ, તારા શરીરોમાંના સૌથી સોહા-
 કેહરપાંમ, આવએદયમહી મઝદા અહુરા; ઈમા
 મણા શરીર તરીકે, બહોર કંઈ છુ ઓ હોરમજદ, આ
 રઓચાઓ બરેઝીશ્તેમ બરેઝેમનાંમ, અવત યાત
 બુલદોમાંની સૌથી બુલદ રોશની જેને
 હવરે અવપ્રચી. યેધહે હાતાંમઆઅત યેસ્ને પઈતી
 ખોરશેદ કહે છે. જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામાં
 વધહો, મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;
 ભલો છે, ઓ હોરમજદ તેને તૂ બણે છે અશોધને લીધે;
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણું છુ.

ધથા આત યજમઈદે અહુરેમ મઝદામ,
 એ પ્રમાણે આ જગે માનથી યાદ કરે જુ હોરમજ્દને,
 યે ગાંભયા અષેમયા દાત; અપસયા દાત
 જેણે દુન્યા તથા અસોઈ પેદા કીધી; પાણી તથા
 ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓયાઓસયા દાત
 સારા ઓરવરે પેદા કીધાં, શેશનીઓ

બૂમીમયા વીસપાયા વોહૂ.

જમીના તથા તમામ નેઆમત પેદા કીધી.

આહયા ખપથ્રાયા મઝેનાયા હવપધહાઈશયા,
 તેની પાદશાહી મોહતાઈ તથા ખુખીઓને લીધે,
 તેમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યજમઈદે
 તેને ઈજશનેઓની ઐષ્ટાધએ આરાધું જુ
 યોઈ ગેઉશ હયા ધ્યેઈન્ટી; તેમ અત આહૂઈરયા
 તેને હોરમજ્દ નામે

નામેની મઝદા-વરા સ્પેનતોતેમા યજમઈદે,
 તથા ઘણા વૃદ્ધી કરનારા મજ્દા પસદ નામે આરાધું જુ,

“તેમ અહમાકાઈશ અઝદિબીશયા હિશ્તાના-
 તેને મારા શરીર તથા દીલોબનથી
 ઈશયા યજમઈદે;” (૨ વાર) તેમ અપાઉનાંમ
 આરાધું જુ; તે અશોના નર તથા

ફવધીશ નરાંમયા નાઈરિનાંમયા યજમઈદે.

નારીઓના ફરોહરોને વખાણું જુ.

અપેમ અત વહિશ્તેમ યઝમઘદે હયત સ્વએશ્તેમ
અરદીએહશતને વખાણુ છુ જે સૌથી સોહામણુ
હયત સ્પેન્નેમ અમેપેમ, હયત રઓઓંધહવત
અમશાસ્યદ છે, જે ગુરવાલો ને

હયત વીસ્પા વોહુ. વોહુયા મનો યઝમઘદે
તમામ નેઆમતવાલો છે. ખહમનને વખાણુ છુ
વોહુયા ખપગ્રેમ વધઉહીમયા દ્યેનાંમ, વંધ-
જે સારી પાદશાહીવાલો ભલી દીનવાલો, ભલી
ઉહીમયા ફસેરતૂમ વંધઉહીમયા આર્મઘતીમ.
સરદાશીવાલો ભલી સભ્યતાવાલો છે.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઘતી વધહો,
જે કોઈ હયાતોમાં આરાધણુ કરવામા ધણુ ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તું બાણુ છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમયા તાંસચા તાઓસચા યઝમઘદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
ઘમાંમ આઅત ઝાંમ ગેનાખીશ હથા યઝમઘદે,
આએ જમીન તથા નીતીના ગુણને વખાણુ છુ,
યા નાઓ ખરઘતી; યાઓસચા તોઈ ગેનાઓ
જે આપણને પોષણ આપે છે, તારા નીતીના ફરેસ્તાઈ
અહુરા મઝદા, અષાતહયા વધરિયાઓ તાઓ
ખુણો ઓ હોરમજદ, અશોધને લીધે પસદ કરે છુ તેને

યઝમઘદે. ઇઝાઓ યઓશતયો ફેરશતયો
 વખાણુ છુ. સુખાકારી પવિત્રાર્થ વૃદ્ધી
 આર્મત્યો, વંધઉહીમ આખીશ અખીમ; વંધઉહીમ
 સપૂર્ણ મનશની, તે સાથ ઘણી લલ્લી અશોઈ, લલ્લી
 ઇપેમ વંધઉહીમ આઝુઈતીમ, વંધઉહીમ કસ-
 ઇચ્છા લલ્લી આખાદી, લલ્લી -શીખામણ
 સ્તીમ વંધઉહીમ પરેનદીમ યઝમઘદે.

લલ્લી અચસાઈ દાહપણને વખાણુ છુ.

અપો અત યઝમઘદે મએકઈન્તીશયા હેખવ-
 પાણીઓને વખાણુ છુ, જે દીપાતા, એકઝં
 ઇન્તીશયા કવઝધહો, અહુરાનીશ અહુરહયા
 થતા આગલ વેહતાં, હોરમજદના હોરમજદને લગતા
 હવપંધહાઓ; હુપેરેશ્વાઓસયા વાઓ હવોધઝ-
 ખુખીવાલા બોહળા સારીપેઠે
 થાઓસયા, હૂશનાશ્રાઓસયા ઉબોઈખ્યા અહુ-
 વેહતાં, ને પાક કરનારા તમોને બેઉ દુન્યા માટે
 ખ્યા ચગેમા ઉઘતી યા વે વંધઉહીશ, અહુરો
 ગણ્યે છીએ. એ પ્રમાણે તમો માટે જે સારા નામો
 મઝદાઓ નામાંન દેદાત, વંધહુદાઓ હયત
 હોરમજદે આપ્યાં; જે નેઆમત બક્ષનારે
 વાઓ દેદાત; તાઈશ વાઓ યઝમઘદે તાઈશ
 મુકરર કીધાં; તે મારફતે તમોને યાદ કરે છું એથી

(૩૯)

ક્રયાંનમહી, તાઈશ નેમખ્યામહી તાઈશ ઇધૂઈ-
વખાણુ છુ. એથી નમુ છુ એથી આભાર માનુ છુ.
ધ્યામહી. અપસચા વાઓ અઝીશચા વાઓ

માંતરાસચા વાઓ, અગેન્યાઓ દ્રેગુદાયધહો

વીસ્યો-પઈતીશ; આવઓચામા વહિશતાઓ

સએશતાઓ, અવાવે વંધઉહીશરાતોઈશ; દરેગો-

બાઝાઉશ નાપૂ પઈતી-વ્યાદઓ, પઈતી-

સેનદઓ માતરો જીતયો.

યેધહો હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતી વધહો,
જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા દરવામાં ધણો ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તુ નાણે છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
ઈથા આત યઝમઈદે ગેઉશ ઉર્વાનેમચા
અં પ્રમાણે આ જગે વખાણુ છુ દુ.યાના રવાંને તથા

તપાનેમયા, અહમાકેનગ આઅત ઉરેનો
 તે બનાવનારને, તથા હમારા સ્વાંનેને તથા
 પસુકનાંમયા; યોધનાઓ જીતીવેન્તી યએધબ્યસ-
 પશુના, જેઓ આપણા માટે જીવવા ઈચ્છે છે જેઓને
 આ, તોઈ આ યએયા અએધબ્યો આ અંધહેન.
 માટે તેઓ, તથા તેઓને માટે જેઓ છે.

દધતિકનાંમયા અધધ્યુનાંમ હયત ઉરેનો યઝમધદે,
 મુસાફરો તથા સ્વારોના સ્વાંનેને યાદ કરે છુ;
 અષાઉનાંમ આઅત ઉરેનો યઝમધદે; કુદો-
 અશોના સ્વાંનેને આ જગે યાદ કરે છુ; જેઓ
 જાતનાંમચીત નરાંમયા નાઈરિનાંમયા,
 કોઈ પણ વખત જનમેલાં નર તથા નારીઓ છે;
 યએષાંમ વહેહીશ દએનાઓ વનઈન્તી વા
 જેઓ ભલી દીનના કાયદાને માન આપે છે
 વેંગહેન વા વએાનરે વા.

માન આપશે યા આપ્યું હોય.

આત ઇથા યઝમધદે વંધહુશયા ઇત,
 એ પ્રમાણે આ જગે વખાણુ છુ ભલાઓમા.

વધઉહીશયા ઇત સપેનતેનગ અમેષેનગ;
 ધણા ભક્ષા અમશાસ્પદાને,

યેવએજ્યો યવએસ્વો યોઈ વધહેઉશ, આ
 જે હમેશ જીવનારા કાયદો કરનારા છે, જે ભક્ષા

મન ધહો ષ્યેઘન્તી યાઓસયા ઉઘતી.

મનમાં રહે છે તેમજ જેઓ છે.

“યથા તૂઘ અહુરા મઝદા મેંગહાયા વઓ-

જે પ્રમાણે તે ઓ હોરમજદ વીચાર્યું તૂ ઓદ્યો,
અસયા, દાઓસયા વરેશયા યા વોહૂ.

તે પેદા કીધું તે કામ કીધું જે સાર છે.

અથા તોઈ દદેમહી અથા ચીઘમહી અથા થવા

તેમજ તૂને હુ ગણજી તેમજ ખુબી પીછાણજી તેમજ તૂને

આઘશ યઝમઘદે, અથા નેમખ્યામહી અથા

યાદ કરી આરાધુ જી, તેમજ તૂને નમૂ જી તેમજ

ઈષૂઘ્યામહી થવા મઝદા અહુરા

કરજદાર જી તૂને ઓ હોરમજદ.

વંધહેઉશ ખએતેઉશ ખએતાતા વંધહેઉશ

ભલા ખેશીની ખેશકારીથી ભલી

અપહયા થવા પઘરિ-ઝસામઘદે, વંધહુયાઓ

અશોઘથી તારી નજદીક પોહચીએ છીએ, ભલા

ફેસેરત્તો વંધહુયાઓ આર્મતોઈશ.” (૨ વાર)

ફેસેરતુથી ભલા સ્પદારમદથી.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતી વંધહો,

જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામાં ઘણું ભલો છે,

મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;

ઓ હોરમજદ તેને તૂ ભણે છે અશોઘને લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઘદિ.
 જેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
 આહુ અત પઘ્તી અદાહુ મઝદા અહુરા,
 આએ પેદાશોમા ઓ હોરમજદ,

મઝદાંમયા બૂધરિયા કેરેખા;

મેાતુ દાહપણુને ખરકત ઉતપન્ન કર;

રાઈતી તોઈ ખપઈતી અહમત હયત અઈખી,
 તારી બક્ષેસથી ઓ અકળના ખાવીદ જે બદલો,
 હયત મીઝદેમ મવએથેમ ફદદાથા દયેનાખ્યો;
 મારા જેવા દીનદારોને આપ્યો છે તેટલોજ,
 મઝદા અહુરા અહયા હવો ને દાઈદી,

ઓ હોરમજદ તૂ પોતે હમને આપ,
 અહમાઈયા અહુયે મનખ્યાઈયા;

આ દુન્યા તથા મીનાઈ દુન્યા માટે;
 તત અહયા યા તત ઉપા-જન્યામા,

કે તેને લીધે હુ પોહયુ,
 તવયા હખેમા અપખ્યાયા વીસ્પાઈ યવે.
 તારી દાસ્તીને અશોધને હમેશ મુધી.
 દાઈદિ અત નેરાંશ મઝદા અહુરા

આપ રાસ્ત માણસો ઓ હોરમજદ
 અપાઉનો અપ ચિનંધહો, અઈદ્યુશ વાસ્તયેંગ
 અગો અગોઈની ખાહેશ રાખનારા, આલાક મેહનત

દેરેમાઈ ઈઝાઈ બેઝવઈતે હખમઈને;
 લાખી આખાદી મારે મજબુત મિત્રાચારી મારે
 અહમઈખ્યાયા અહમા રફનંધહો, અથા
 હમને તથા હમોને ખુશાલ કરનારાને આપ, તેમજ
 ખચેતૂશ અથા વેરેઝેના અથા હખેમા ખ્યાત.
 ખેશીને તેમજ ધધાદારીને તેમજ દાસ્તોને થાવ.
 યાઈશ હિશ્યમઈદિ અથા વે ઉતા ખ્યામા
 વળી આ હુ માગુ છુ તમારાથી કે થાઈ
 મઝદા અહુરા, અપવનો એરેખ્યા ઈશ્તેમ રાઈતી.
 ઝો હોરમજદ, અશો ખાલેશ સખાવતીને પસદ પડતો.
 ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતી વંધહો,
 જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણું ભલો છે,
 મઝદાઓ અહુરો વચેથા અપાત હયા;
 ઝો હોરમજદ તેને તૂ નહુ છે અશોઈને લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદિ.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ

સ્તૂનો ગરો વહમેગ અહુરાઈ મઝદાઈ
વખાણુ તથા આદરમાન સાથની આરાધણા હોરમજદને,
અષાઈયા વહિશતાઈ, દદેમહિયા ચીખ્મહિયા
સૌથી ઉત્તમ અશોધને, અર્પણુ કરે છુ કબુલ કરે છું,
આયા આવએદયમહી.

ને જાહેર કરે છુ.

વોહૂ ખપથ્રેમ તોઈ મઝદા અહુરા અપએમા
તારી ભલી પાદશાહીને ઓ હોરમજદ, હુ પોહયુ

વીસ્પાઈ યવે; હુખપથ્રસતૂ ને ના વા નાઈરી વા,
હમેશ સુધી, તુ સૌથી સરસ પાદશાહ નર-નારી માટે છે,

ખપએતા ઉખોયો અધહવો હાતાંમ હુદાસ્તેમા.
ઓ પાદશાહ એઉદુન્યાના હૈયાતોમા સરસ દાહપણવાલા.

“હુમાઈમ શ્વા ઈઝેમ, યઝતેમ અર્ષધહાયીમ
સારા દાહપણવાલા તુ ખોદાને, આરાધણા રાસ્તી

દદેમઈદે; અથા તું ને ગયસયા અસ્તેન્તાઓ-
અર્પણુ કરે છુ, તેથી તુ મારી જીવગી ને શરીરના અવ્યવો

સયા ખ્યાઓ, ઉખોયો અધહવો. હાતાંમ
તરીકે થા, ઓ એઉ દુન્યાના હૈયાતોમાંના સૌથી

હુદાસ્તેમા ” (૨ વાર)

સરસ દાહપણવાલા.

હનએમાયા ઝએમાયા મઝદા અહુરા, શ્વહમી
હુ લાયક થાઈ ફતેહ પામુ ઓ હોરમજદ, તારી અદર

રફનહી દરેગાયુ; અએપાયા થવા એમવન્તસયા
ખુશાલ લાંબી છાંબી માટે, તૂ પર પ્રીતી રાખનાર હીંમત
બુયમા, રપોઈશયા તૂ ને દરેગેમયા ઉશ્તાયા
ખાધનાર થાઉં, ખુશી કરવો જોઈએ મને લાંબી આખાદીથી
હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

ઓ હૈયાતોમાના સોથી સરસ દાહુપણવાલા.

“શ્વોઈ સ્તઓતરસયા માંઘ્રનસયા અહુરા મઝદા,
તારી વખાણ કરનાર માથવાણી લણનાર ઓહોરમજદ,
અઓગેમ દએયા ઉસ્મહિયા વીસામ દએયા;
હુ પોતાને કહુ છુ પસદ કહુ છુ ને કબુલ ગખુછુ,
હયત મીઝદેમ મવએથેમ કદદાથા, દએનાખ્યો
જે ખદલો તેં આપ્યો છે મારા જેવા દીનદારોને

મઝદા અહુરા.” (૨ વાર)

ઓ હોરમજદ.

અહયા હવો ને દાઈદી, અહમાઈયા અહુયે
તેવોજ તૂ પોતે હમને આપ, આ દુન્યા તથા
મનખ્યાઈયા; તત અહયા યા તત ઉપા-જમ્યામા,
મીનાઈ દુન્યા માટે, કે તેને લીધે હમો પોહચીએ,
ત્વયા સરેમ અપેખ્યાયા વીસ્પાઈ યવે.
તારી અશોધની સરદારીને હમશે સુધી.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વંધહે,
જે કોઈ હૈયાતોમા આરાધણા કરવામાં ધણે લલો છે,

મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
ઓ હોરમજદ તેને તુ જાણે છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.

“હુમતનાંમ હૂખતનાંમ હવરશતનાંમ, યદયા
નેક વીચાર નેક શખુન નેક કામ, આ દુન્યા
અન્યદયા વેરેઝયમ્નનાંમયા; વા વેરેઝનનાંમયા
પેલી દુન્યા માટે કરનારાઓની, તથા કરી ગયલાઓની
મહી અઈળી-જરેતારો, નએનએસ્તારો

વખાણુ કરનારા, ને વીચાર કરનારા છીએ
યથના વોહુનાંમ મહી.” (૨ વાર) યથા અહૂ
જેમ ભક્ષા માણસોની કરીએ છીએ તેમ, જેવી હોરમજ-
વઈરયો. ૪. અષેમ વોહુ. ૩. યસ્નેમ સૂરેમ
ની મરણ. સચાઈ નેઆમત છે. આરાધણાની એજ
હપત ધહાઈતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
મતી હપતઘહાઈતી અદગીથી પવિત્ર અશોધના સરદારને
યઝમઈદે, યેધહે હાતાંમ આઅત યેરને પઈતી
વખાણુ છુ, જે હૈયાતોમા આરાધણા કરવામા ધણુ
વધહો; મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
ભલો છે, હોરમજદ તે તુ જાણે છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ,

* નાઈસ્મી દયેવો કવરાને મઝદયસ્નો,
 નાશ પામોદવો એકરાર કરૂ છુ કે હોરમજદને પુજનાર,
 ઝરથુશત્રિશ વીદયેવો અહુર-કયેષો;
 જરથુશ્તી, દેવોથી દર, હોરમજદી તરીકે ચાલનાર છુ;
 સ્તઓતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ,
 સ્તુતી કરનાર છુ અમશાસ્પદાની,
 યસ્તા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ અહુરાઈ
 આરાધણા કરનાર છુ અમશાસ્પદાની તથા હોર-
 મઝદાઈ; અહુરાઈ મઝદાઈ
 મઝદની, હોરમજદ સાહેબ
 વધહવે વોહુમઈતે વીસ્થા વોહૂ ચિનહમી,
 ભલા ભલાઈવાલાને તમામ નેઆમત લાગુ પાડુ છુ,
 અપાઉને રયેવઈતે ખરેનધઉહઈતે.
 જે અરો નુરમદ ખોરેહવાલો છે.
 યા ઝી ચીચા વહિશ્તા
 કારણ જે કાઈ સૌથી સરસ છે તે તેગુજ છે,
 યેધહે ગાઉશ યેધહે અષેમ,
 જેની દુન્યા છે જેની અશાઈ છે,
 યેધહે રઓઆઓ યેધહે રઓએબીશ
 જેની રોશનીઓ છે જેનો ચલકાત
 રોઈશ્વેન ખાત્રા.
 રોશનીઓ સાથ મલી ગયો છે.

* અહુરમઝદ મઠંન્યો સ્પેનિશ્ત દાતરે ગએથનાંમ
 ઓ હોરમઝદ ગેળી વૃદ્ધી કરનાર પેદા કરનાર હાદમદ
 અસ્તવધતિનાંમ, અષાઉમ મીસ્વાનહે ગાતવો
 જેહાંત તથા કુદરતી હમેશ ગેહાનના પેદા કરનાર ઓ
 ખધાતહે; તાં યઝાઈ ખાઈશ નાંમેનિશ,
 અશો, તૂને યાદ કરે છુ તારા પોતાના નામોથી,
 દુષપત્ય, વાંથવ્યો, અવિ-તન્યો, અષ-વહિશ્ત,
 સદા હૈયાત, તોના કરનાર, સર્વ વ્યાપક, અરો સૌથી સરસ,
 વીર્ય વોહુ અષ-ચિથ્ર, ખ્રતુશ ખ્રતુમાઓ,
 તમામ નેઆમત અગોઈની અકળમદોમા અકળમદ,
 ચિસતિશ-ચિશતિવાઓ, સ્થાનો સ્પનધ-
 દાહપણવાળામા સરસ દાહપણવાળો. વૃદ્ધી કરનારામાં
 ઉહાઓ. અહુરો, સેવિશ્નો, ઇમત વીઢવએશ્તરો,
 ઘણો વૃદ્ધી કરનાર. જીદગી ખખશનાર, ફાયદો કરનાર,
 અવનેમન, હાતમરેનીશ વીર્ય હિષસ,
 દુશમન વગરના, અજીત, દામોને જાણનાર, તમામ
 અએષઝય, દાતો, મઝદાઓ.
 જોનાર, તદરોસ્તી ખખશનાર, પેદા કરનાર, મોહજાની.
 પાયુશય, દાતાય, શ્રાતાય, જનાતાય,
 ખયાવનાર, પેદા કરનાર, પોપણ કરનાર, જાણનાર
 મઠંન્યૂશય સ્પેન્તોતેમો, અએષઝયોતેમ,
 મીના વૃદ્ધી કરનાર, ઘણીજ તદરોસ્તી આપનાર,

આથ્રવ આથ્રવતેમ. અહુર, અષવ-
 આથ્રવનમાં સરસ આથ્રવન જાન અખશનાર, અશોમાં
 અષવસતેમ, ખરેન ઘહ ખરેન ઘઉહસ્તેમ,
 સૌથી સરસ અરો, ખોરેહવાલામાં સરસ ખોરેહવાલો,
 પોઉરૂ-દરશત પોઉરૂ દરશતેમ, દૂરએ-દરશત
 પુર જોનારામાં સૌથી સરસ પુર જોનાર, દુર જોનારામાં
 દૂરએ-દરશતેમ. સ્પશત, વીત, દાત,
 દુર જોનાર. નેગેહખાન, સર્વ વ્યાપક, પેદા કરનાર,
 પાત, થાત, ઝનાત ઝનોઈશત,
 રખશાણુ કરનાર, પાળનાર, જાણુકારોમાં સરસ જાણુકાર
 રૂપૂમાઓ રૂપૂપો-માંથ્ર, ઇસે-અષથ્રો
 વૃદ્ધીમાં વૃદ્ધીવાલા માથ્ર ખનાવનાર, રાજ કરનારામાં
 ઇસે અષથ્રયોતેમ, નાંમો અષથ્રો નાંમો
 મરજીથી રાજ કરનાર, કીરતીથી રાજ કરનારામાં સરસ
 અષથ્રયોતેમ. અધવિષ, વીધવિશ,
 કીરતીથી રાજ કરનાર. નહી ડગનાર, ડગનારથી દુર,
 પઈતિ—પાયુશ, ત્મએષો—તઉર્વાઓ, હથ્ર-
 સરખી રીતે અચાવનાર, ખરાખીઓને તોડનાર, એકદમ
 વન, વીસ્થ વન, વીસ્થ તશ, વીસ્થ
 મારનાર, તમામને મારનાર, તમામ અચાવનાર, તમામ
 ખાથ્ર, પોઉરૂ ખાથ્ર, ખાથ્રવાઓ. વેરેઝી સઓક,
 રોશની, પુર રોશની, રોશનીવાલો. કામમાં ચળકતો,

વેરેઝી સવાઓ, મૂરાઓ, સેવી—સેવિશ્ત,
કામમા ઉચોગી, શુરો, કાયદામા વણા કાયદો કરનાર,
અષ, બેરેઝ, ખપથ્રય ખપથ્રયોતેમો.

અશો, બુલદ, પાદશાહોમા મોટો પાદશાહ,
હુધાનુશ હુધાનુશતેમો, દૂરએ—સૂક.
દાહપણવાલામા સરસ દાહપણવાલો, હમેશનુ સાચ
તાઓસ્થ ઈમાઓ નાંમેનિશ.

દરનાર છે. આએ તારા નામો છે.
કે વેરેઝેમ—જ થવા પોઈ સેગહા ચોઈ હેન્તી,
કોણુ દુશમનને મારનારછે તારા પાસખાનીના કલામોથી,
ચિથ્રા મોઈ દાંમ અહૂમખીશ રતૂમ ચીઝદી;
જાહેર રીતે મને બેઉ છદ્ગી માટે દાહ્યા સરદાર દેખાડ;
અત હોઈ વોહૂ સેરઓપો જન્તુ મનંધહા,

ગરોપ બહા મન સાથ જાય છે,
મઝદા અહમાઈ યહમાઈ વષી કહમાઈચીત.
ઓ હોરમજદ જે ક્રોધને તુ ચાહે છે તેને માર.
નંમેમ કવએમ ખરેનો નંમે અઈરયેનેવએજહી,
નમાજ ક્યાની ખોરેહને નમાજ હિરાંનવેજને,
નંમે સઓકે મઝદધાઈતિ નંમે અપે દાઈત્યયાઓ;
નમાજ હોરમજદના સઓકને નમાજ નદી વેહદાતીને,
નંમે અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ,
નમાજ અરદવીસર નદી નીરમજને,

નમેમ વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોઈશ.
તમાજ તમામ અશોની પેદારાને.

યથા અહુ વઈરયો. ૧૦. અષેમ વોહુ. ૧૦.
જેવી હોરમજદની મરણ. સચાર્ધ નેઆમત છે.

અહુનેમ વઈરીમ યઝમઈદે, અષેમ વહિશ્તેમ
અહુનવરને યાદ દરજી અરદીબેહુશત

અએશ્તેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યઝમઈદે;
સૌથી સોહામણા અમશાસ્પતને યાદ કરે છું.

અમેમય શિમેમય અઓજસય વેરેથેમય,
હીમત આખાદી ચાલાકી કૃતેહ,

ખરેનસય જવરેય યઝમઈદે; “અહુરેમ મઝદામ
ખોરેહુ તથા દૌવતને વખાણુ છું, હોરમજદ તુરમદ

રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યઝમઈદે.” (૨ વાર)
વણાજ ખોરેહુવાલાને આરાધુ છું.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વંધહે,
જે કોઈ હુયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણા ભલો છે,

મઝદાઓ, અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ જાણે છે અશોઈતિ લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છું.

[ખાજમા પટે] અહુરમઝદ ખોદાએ અવઝૂનીએ
ઓ હોરમજદ ખુદાવદ વૃદ્ધી કરનાર

(૫૨)

મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન
માણસોની, માણસ જાતની સઘલી જાતની
હમખાયસ્તે વેહાંન; ઓએમ બેહદીન માઝદય-
તથા બધી લલી દીનની, હુ બેહદીન માઝદય-
સ્નાંન આગહી આસ્તવાની, નેકી રસાનદ
સ્નાનને આગાહી દીનદારી. ને નેકી પોહચાડો;
અએદૂન બાદ. [ગ્રંથ પઢે] યથા અહુ વર્ધરયો. ૨.
એ પ્રમાણે થાઓ. જેવી હોરમજદની મરજ.

“ યસ્નેમય વહમેમય અઓજસય ઝવરેય
ધજશનેથી નીઆશથી જુલદીથી કૌવતથી
આફ્રીનામિ, અહુરહે મઝદાઓ રએવતો
વખાણુ હુ, હોરમજદ ગુરમદ

ખરેનધઉહતો.” (૨ વાર) અષેમ વોહુ. ૧.
ખોરેહવાલાને. સચાઈ નેઆમત છે.

“હઝધરેમ બએષઝનાંમ, બએવરે બએષઝ-
હજર ઘણી તદરોસ્તી, દસ હજર ઘણી
નાંમ.” (૩ વાર) “જસ મે અવ વહે મઝદ.” (૩ વાર)
તદરોસ્તી. પોહચ મારી મદદે ઓ હોરમજદ, તથા

અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે વેરેશ્નમહે
ઓ અમ નેક જુખસુરત ઓ બેહરામ ઈજદ
અહુરધાતહે, વનઈનત્યાઓસય ઉપરતાતો
હોરમજદના ખનાવેલા, ઓ વનઈનતી ઉપરતાત

સ્પેન્તહેય આર્મતોઈશ. આર્મઈતિય સ્પેન્તય
ને ઓ સ્પદારમદ. સ્પદારમદની મારફતે
અએષાંમ ત્પએષો સચિન્દયદ્વેમ; પઈરિ

તએાની ખરાબીએાને કાપી નાખુ; તેએાની
ઉપિ વારયદ્વેમ; હાંમ ગવ નિદરેઝયદ્વેમ
અકળને ઢાકી નાંખુ, બેડે હાથને સાથે બાંધુ
હાંમ ઝન્વ ઝેમખ્યદ્વેમ, અઈપિ દેરેઝવનેમ
ધુતણેને સાથે છુક, તથા બેરી
દેરેઝવયદ્વેમ. કત અપવ મઝદ વનત દૂવન્તેમ?
ધાણુ. શુ અશો ઓ હોરમજદ મારે દરવદને ?
અપવ વનત દુઝિમ અપવ વનત દૂવન્તેમ.
અશો મારે દરજને અશો મારે દરવદને.
ઉપિ અહુરહે મઝદાઓ યઝમઈદે, દરેશ્રાઈ
હોરમજદની હુશીયારીને વખાણુ છુ, સમજવા
માંશ્રહે સ્પેન્તહે; ખતૂમ અહુરહે મઝદાઓ
માથ સ્પેન્ત, હોરમજદની અકળને
યઝમઈદે, મરેશ્રાઈ માંશ્રહે સ્પેન્તહે;
વખાણુ છું, યાદ કરવા માથ સ્પેન્ત;
હિઝવાંમ અહુરહે મઝદાઓ યઝમઈદે,
હોરમજદની જખાંતને વખાણુ છુ,
ફવાકાઈ માંશ્રહે સ્પેન્તહે; અઓમ ન્માને
લણુવા માંશ્ર સ્પેન્ત; આ ધરમાં
૫૩

યજ્ઞમધદે પઠતિ અસનિ, પઠતિ ખપકુને
 વખાણુ છુ દરેક દીવસ તથા દરેક રાતે
 યસો—બેરેતાખ્યો ઝઘોશાખ્યો. આચત
 યજ્ઞસ્ને માટે લઈ ગયલી ભેટાથી. ત્યારે જર-
 અઘોખત ઝરથુશ્વો ઉપ થવા અઝેમ મધરે અનુદ-
 છુસ્તે કહ્યુ ઝો ગુનેહુગાર તુ ને જમીન અદર
 ધયાત, સ્પેન્તયાઓ આર્મતોઈશ દોઈશાખ્ય
 દખાવીશ. સ્પદારમદની ખે આખથી ગુનેહુગાર
 અવાસાયત મધર્યા. “હઝધરેમ ખએષઝનાંમ,
 અશક્ત થઈ ગયો. હજાર ઘણી તદરોસ્તી,
 ખએવરે ખએષઝનાંમ. ” (૩ વાર) અહે નર્શ
 દશ હજાર ઘણી તદરોસ્તી. તે અશો માણસના
 અષઓનો ક્રવધીમ યજ્ઞમધદે, યો ફેરદોસી તૂધી
 ફેરોહરને યાદ કરે છુ, જેઓ ફેરદોસી તૂધી
 નાંમ.* ક્રવરેત ગઓકેરેનહે સૂરહે મઝદધાતહે,
 નામના હતા. ચાહુ છુ સૂરા હોરમજદના સફેદ હોમને,
 ગઓકેરેનેમ સૂરેમ મઝદધાતેમ યજ્ઞમધદે.
 સફેદ હોમ સૂરા હોરમજદના ખનાવેલાને વખાણુ છુ.
 “ઉપિ અહુરહે મઝદાઓ યજ્ઞમધદે, દરેગ્રાઈ
 હોરમજદની હુશીયારીને વખાણુ છુ, સમજવા
 માંગ્રહે સ્પેન્તહે; ખતૂમ અહુરહે મઝદાઓ
 માગ્ર સ્પેન્ત, હોરમજદની અકળને

(૫૫)

યઝમઈદે, મરેઘાઈ માંઘહે રપેન્તહે;
 વખાણુ છુ, યાદ કરવા માથ રપેન્ત,
 હિઝવાંમ અહુરહે મઝદાઓ. યઝમઈદે,
 હોરમજદની જખાનને વખાણુ છુ.
 ફવાકાઈ માંઘહે રપેન્તહે; અઓમ ન્માને
 ભણવા માથ રપેન્ત, આ ઘગ્મા
 યઝમઈદે પઠતિ અસનિ, પઠતિ ખષફને
 વખાણુ છુ દરેક દીવસે, તથા દરેક રાતે
 યસો બેરેતાબ્યો ઝઓશ્રાબ્યો. અષેમ
 યઝશને માટે લઈ ગયલી બેટાથી. મચાઈ
 વોહૂ" ૧. (૩ વાર)

નેઆમત છે.

દામીમ યઝમઈદે યાંમ આર્મઈતિમ રપેન્તાંમ,
 દાહપણુને વખાણુ છુ જે આખાદીવાલી સપૂર્ણ મનશની

યેહે દાઘે અષહેય અષઓનાંમ અષ-પઓઈ-
 છે, જેની ઉતપત્તિ અરોઈની અશોની અ દર સાંથી સરસ
 રયનાંમચ દામનાંમ. અએતત ફિમ વીસ્પનાંમ
 અશો પેદારાની છે. આ બધુ તે સર્વમા સૌથી ચઠતાને
 મઝીશ્તેમ દઝદયાઈ, અહૂમચ રતૂમચ યિમ
 અર્પણ કરવા માટે છે, અહૂ તથા રતૂ કે જે
 અહુરેમ મઝદાંમ;
 હોરમજદ છે તેને;

સ્નથાઈ અધરહે મઠન્યેઉશિ દૂવતો, સ્નથાઈ
હથીયાર ઉચકુ દુરત હારેમન સામે, હથીયાર ઉચકુ
અએખમહે ખરી દૂઓશ; સ્નથાઈ માઝઈન્યનાંમ
એશમ હથીયારવાલા સામે, હથીયાર ઉચકુ માજદરાંનના
દએવનાંમ, સ્નથાઈ વીસ્પનાંમ
દવો સાંમે, હથીયાર ઉચકુ તમામ
દએવનાંમ વરેન્યનાંમય દૂવતાંમ.

દવો સાંમે, ગીલાનના દરવદો સાંમે.

[ખાજમાં પડે] શેકસ્તેહ ધનામેન્યો, ખર અહે-
તુડેલો થાઓ ધનામીના, હેરેમન

રેમન લેઆનત સદ હજર ખાર. [પ્રગટ પડે]
ખર લેઆનત હોજો સો હજર ઘણી.

કદથાઈ અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનધઉ-
(આ બધુ છે.) વૃદ્ધી કરવા હોરમજદ નુરમદ ખોરેહ-
હતો, કદથાઈ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ; કદથાઈ
વાલાની, વૃદ્ધી કરવા અમશાસ્પદાની, વૃદ્ધી કરવા
તિશાએહે સ્તારો રએવતો ખરેનધઉહતો,
તેશતર સેતારા નુરમદ ખોરેહવાલાની,
કદથાઈ નર્શ અપઓનો; કદથાઈ વીસ્પનાંમ
વૃદ્ધી કરવા અશો નરોની, વૃદ્ધી કરવા તમામ
રપેન્તહે, મઠન્યેઉશિ દામનાંમ અપઓનાંમ.
રપેનામીનાની અશો પેદાશની.

યથા અહ્લુ વધરિયો. ૨.

જેવી હોરમજદની મરણ.

* વધહુય વધહુયાઓસય આફ્રીનામિ
 નેક માણસો તથા નેક બાઈડીઓને વખાણુ છું,
 વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોત્રશિ, હૃદય્યાઈય
 તથા તમામ અશોની પેદાશને, જે હાલ છે
 ખવાંઈથ્યાઈય બુધ્યાંઈથ્યાઈય. અપીમ
 આગલ થઈ ગઈ તથા હવે પછી થાશે. અશીશવધ
 રાસેન્તીમ દરેધો-વારેશ્મનેમ, મિષાયિમ
 મદદે પોંહયનાર ઘણુજ રક્ષણુ કરનાર છે, દોસ્ત છે
 હવે અઈવિષાયિમ; મિષાયિમ આફ્રસાઓંધ-
 પાતે સાથે ચાલનાર છે, દોસ્ત શીબામણુ આપનાર
 હઈતીમ, ખરેન્તીમ વીરપાઓ બએષજઓ,
 ઉપાયો રાખનાર છે તમામ તદરોસ્તીના,
 અપાંમય ગવાંમય ઉર્વરનાંમય. વધહુશ
 પાણીના ગાય ઠારના ને ઓરવરોના. ભલો શરોપ
 સ્તઓષો મિતયતુ, અપિશ વધઉહિ ઈધ મિથનતુ;
 અહિ મુકામ કરો, ભલો અશીશવધ અહિ રહો
 અપિશ વધઉહિ રામયત ઈધ ઉપ ઈમત ન્માનેમ,
 અશીશવંધ સુખ બક્ષો આએ ધરમાં જે
 યત આહૂઈરિ યત હઓમહે અપવજ ધહો.
 હોરમજદી તથા જે હોમ અશોઈનાકૌવત આપનાર છે.

વધઉઠીશય અધાઓ વધઉઠીશય અધ્યો
 સારાં ખેરાતના કામો સારાં અશોધના કામો
 હુપઉર્વાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસેન્તીશ
 ચઢતે દરજેના ધણા લલાં છે, પાછળથી મદદ લાગનારાં
 દરેધો-વારેધમનો. યથ નો મઝીશતાઓસય
 લાંબો-ખચાવ કરનાર છે. મને સૌથી મોટી
 વહિશતાઓસય સ્વચેશતાઓસય, અપયો
 સૌથી સરસ, સૌથી ગ્રેષ અશોધ
 એરેન્વન્તે. અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ યસ્નાઈયિ
 મલો. અમશાસ્પદાની ઈજશને કરૂ છુ આરાધણા કરૂ છુ
 વહમાઈયિ ખપનઓગ્રાઈયિ ફ્રસસત્યએય, ફ્રદથાઈ
 ખુશાલ કરૂ છુ, કીરતી ગાઉ છુ, આ ધરની આખાદી
 અહે ન્માનહે; ફ્રદથાઈ વીસ્પયાઓ અપઓનો
 માટે, તમામ અશો પેદાશની આખાદી માટે, તમામ
 સ્તોઈશિ, હમિશનેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો
 દરવદ પેદાશની સામે થવા માટે. કીરતી
 સ્તોઈશિ. સ્તવસ અષા, યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી.
 ગાઉ છુ ઓ અષા, જેઓ સરસ દાહપણવાલા જેઓ છે.
 વસસય તૂં અહુરમઝદ ઉશ્તાય, ખપએષ
 મરજ પ્રમાણે તૂં ઓ હોરમઝદ મુખથી રાજકર,
 હવનાંમ દામનાંમ. વસો આપો વસો.
 તારી પોતાની પેદાશપર. પાણીઓ ઉપર

(૫૯)

ઉર્વરાઓ, વસો વીર્ય વોહૂ અપ-ચિત્ર;
ઓરવરો ઉપર, તમામ અશો તોખમની નેઆમત પર;
અપયમનેમ અખવનેમ દાયત, અપયમનેમ
રાજ કરનાર અશોને ઠેડવ, રાજ કરનારો ન કર દરવંદને,
દ્રવન્તેમ. યથ નો આઓંધહાંમ પાતો મનાઓ

જેથી માત્ર મન ખુશી ભરેલુ થાય
વહિશ્તો ઉરવાંનો, ખાગ્રવધતીશ તન્વો હેન્તો
સરસ રવાન થાય, નુરમદ તન થાય
વહિશ્તો અધહુશ;

સૌથી સરસ દુન્યા લાયક થાઉં,
આકાઓસયોઈત આહૂઈરે મઝદ ઝસેન્તાંમ.
બેહશતુ સુખ ઓ હોરમજદ હમને પોહયો.
“અપ વહિશ્ત અપ સ્તયેશ્ત દરેસામ શ્વા,
સૌથી સરસ અશોધએ શ્રેષ્ઠ અશોધએ તૂને બેહ,
પઈરિ શ્વા જમ્યામ હમેમ શ્વા હખમ.” (૩ વાર)
તારી નજદીક આઉં તારી દાસ્તીને પોહયુ.

ચેધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતિ વધહે,
જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણું ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વયેથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ બહુ છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણું હું.

* યાનીમ મનો યાનીમ વચો, યાનીમ ધ્યયોથ-
ખરકત આપનારાં છે વીચાર કલામો, તથા કામો
નેમ અપઓનો ઝરથુસ્રહે.

જે અશો જરથુશતના છે.

ફેરા અમેષા સ્પેન્તા ગાથાઓ ગેઉર્વાઈન,
અમશાસ્પદાએ ગાથાને કબુલ રાખ્યા છે.
નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ.

નમાજ તમેને ઓ પવિત્ર ગાથા.

“ અત થવા મેનગહી પઓઉરવીમ,

તૂને ગણ્યો છે સર્વથી પેહલો,

મઝદા યેઝીમ સ્તોઈ મનધહા;

ઓ હોરમજદ પાઠ મનશનીધી હમેશ પુજવા લાયક,

વધહેઉશ પતરેમ મનધહો,

ઓ લલા મનના પીતા,

હયત થવા હેમ અષ્મઈની હેનયમેમ;

મે તૂને મારી આંખમા રાખ્યો છે, *

હઈથીમ અપહયા દાંમીમ,

ઓ રાસ્તીના ખરા મૂળ,

અધહેઉશ અહુરેમ ધ્યયોથનએપૂ.” (૨ વાર)

ઓ દુન્યાના કામોપર સાહેબી ભોગવનાર.

યસ્તા મન્તા પચ્ચોડિર્યો,
 જે વીચાર કરનાર સૌથી પેહલો છે,
 રચોચેખીશ રોઈથ્વેન ખાશ્રા;
 જે રોશનીઓ તથા ચલકાત સાથે મલી ગયો છે;
 હવે પ્રથ્વા દાંભિશ,
 જે પાતે અકળથી પેદા કરનાર છે,
 અષેમ યા દારયત વહિશ્તેમ મનો;
 જેઓ રાસ્તી ઉત્તમ વીચારને રોકે આપે છે,
 તા મઝદા મર્ધન્યૂ ઉદ્યો,
 તેઓને ઓ હોરમજદ તૂ આખાફ કરે છે,
 એ આ નુરેમચીત અહુરા હામો.
 તૂ હમેશા એક સરખો છે ઓ હોરમજદ.
 થ્વેઈ અસ આર્મઈતિશ,
 તારીજ છે સપૂર્ણ મનશની,
 થ્વે આ ગેઉશ તપા અસ પ્રતૂશ;
 તારીજ છે કુદરતને બનાવવાની અકળ,
 મર્ધન્યૂશ મઝદા અહુરા,
 ઓ ગેખી માહજાની સાહેબ;
 હયત અખ્યાઈ દદાઓ પથાંમ;
 તેને માટે તે માર્ગ સુકરર કયો છે,

વાસ્તરયાત વા આઈતે,
 જેઓ ઉદોગથી ચાતાની જીદગી ગુજરે,
 ચે વા નોઈત અંધહુત વાસ્તરો.
 તથા જેઓ દુન્યામા ઉદોગી ન હોય.
 મજદાઓ દદાત અહુરો,
 ઓ હોરમજદ તૂ ખક્ષ,
 હઉર્વેતો અમેરેતાતસયા;
 ઓ ખોરદાદ ઓ અમરદાદ
 ખૂરોઈશ ઓ અપખ્યાયા,
 ઓઆદી ઓ અપ,
 ખા પઈથ્યાત ખપથ્રહયા સરો;
 હકુમત ઓ શહેરેવર,
 વધહેઉશ વઝઢવરે મનધહો,
 ને ઓ ખહમન સુખ,
 હયતયા મોઈ ખ્યાત વાખ્ષ અએષો.
 જેથી મારો શખુન મોરાદ પામેલો થાય.
 ચે થવત મજદા અસ્તુશતીમ,
 તારી આગલથી ઓ હોરમજદ નાફરમાનીને
 અકેમયા મનો યઝાઈ અપા;
 ખદ મનશનીને ખદગીથી દૂર કરે,

ખએતેઉશયા તરેમઈતીમ વેરેએન—,
 મારા ખેશી સાથની ટુદી,
 ખ્યાયા નજદિશતાંમ દુએમ;
 સાથે કામ કરનાર સાથની ઠગાઈ,
 અંઈરયમનસયા ન દેન્તો, ગેઉશયા
 તાબેદાર તરફનો તીરસકાર, ગાયઢોરના
 વાસ્રાત અચિશેમ મન્તૂમ.
 ઘાસચારા ખાએની ઘણીજ બેદરકારી, (ખદગીથી દુર ઠર).
 યસ્તે વીરપે મઝીશેમ,
 આ ખધામા સૌથી ઐષ,
 સેરઓષેમ જખ્યા અવંધહાને;
 તારા શરોષ ઇજદને અરજ કરી બોલાઈકુ,
 અપાનો દરેઘો—ઝયાઈતીમ,
 કે મને હાસલ કરાવ લાખી જદગી,
 આ ખપથ્રેમ વધહેઉશ મન ધહો;
 આ નેક મનશનીના રાજ્યમા;
 અપાત આ એરેઝુશ પથે યએષુ,
 તથા રાસ્તી ને નીતીના મારગો તરફ પોંહયાડ,
 મઝદાઓ અહુરે પએતી.
 | ન્યા હોરમજદ રહે છે.

(૧૪)

યે ઝઘોતા અષા એરેજુશ હવો,
 હુ પરશતેશ કર હુ રાસ્તીથી ખાલેસીથી,
 મન્યેડિશ આ વહિશતાત કયા;
 ઘણીજ નેક નેયતથી તુંને યાદ કર હુ,
 અહમાત અવા મન ધહા યા,
 તેથી મુરાદ મુજબ
 વેરેજ્યેઈદયાઈ મનતા વાસ્યા;
 પાર પાડુ ધારેલુ કામ;
 તા તોઈ ઈઝયા અહુરા મઝદા,
 તે તારાથી માગુ હુ ઓ હોરમજદ,
 દરશતોઈશ્યા હેમ પરશનોઈશ્યા.
 તારા દર્શન ને તારી પરશતેશ.
 ફો-મોઈ ફો ઈઝદુમ અરેથા,
 તુ મને જણાવ મૂળ નેમ,
 તા યા વોહૂ પવાઈ મન ધહા;
 જેથી તારી નેક નેયતથી;
 યસ્નેમ મઝદા ખપમાવતો અત,
 આરાધણા કર ઓ હોરમજદ અત કરણથી,
 વા અષા સ્તઓમ્યા વયાઓ;
 તારી કીરતીના શમુનો જારી રાખુ;

દાતા વે અમેરેતાઓસરા,

આપ તૂ આ દુન્યાનું સુખ ને

ઉતયૂર્ધતી હઉર્વતાસ દૂઓનો.

મીનાઈ અમરપણાની જાડુકની બક્ષેસ.

વીસ્પાઓ સ્તોઈ હુઝીત્યો યાઓઝી,

તમામમુખીજીનીહાસતો જે ભોગવવામાઆવીહતી,

આઓંધહરે યાઓસચા હેન્તી;

તથા જે ભોગવવામા આવે છે,

યાઓસચા મઝદા બવઈન્તી,

તથા ઓ હોરમઝદ જે ભોગવવામાં આવશે,

શ્વહમી હીશ જઓષે આબખષોહવા;

તે તારી મોહખતમા ખચીત હમને બક્ષ,

“ વોહુ ‘ઉખધ્યા મનઘહા ખપથ્રા

મજખુત કરો ઓ બહુમન ઓ શેહરેવર

અપાચા ઉશ્તા તનૂમ.” (૩ વાર)

ઓ અપ આખાદીથી મારા તનને.

[ખાજમાં પઢે] શેકસ્તેહ ધનામેન્યો, બર અહેરેમન

વુટેલો યાઓ ધનામીનો, હેરેમન પર

લેઆનત સદ હઝાર બાર. [પ્રગટ પઢે]

લેઆનત સો હજાર ઘણી હાજો.

“ યે સેવિશ્તો અહુરો,

અએ કાયદો કરનાર જીવગી બક્ષનાર,

મઝદાઓસયા આર્મઈતિશયા;
 ઓ માહુજાની સપૂર્ણ મનશની,
 અષેમયા ક્રાદત-ગએથેમ,
 ઓ અષ દુન્યાની આખાદી કરનાર,
 મનસયા વોહૂ ખષથ્રેમયા;
 ઓ બહુમન ને શેહરેવર,
 સ્થઓતા મોઈ મેરેઝદાતા-મોઈ,
 સાંભલો મને દયા કરો મારીપર
 આદાઈ કહયાઈચીત પઈતી." (૩ વાર)

દરેક ઠામ માટે
 ઉસ મોઈ ઉઝારેશ્વા અહુરા,
 તુ મને મદદ કર ઓ હોરમઝદ,
 આર્મઈતિ તેવીષીમ દસ્વા;
 મનશની તથા કૌવત આપ,
 સ્પેનિશતા મઈન્યૂ મઝદા,
 ઓ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો હોરમઝદ,
 વંધહુયા ઝવો—આદા;
 નેઆમતમાં બદગીના બદલો,
 અષા હઝો એમવત,
 સચાઈ જોર હીમત,
 વોહુ મનંધહા ફેસેરતૂમ.
 નેક મનશની તથા સરદારી (આપ).

(૧૭)

રકેઢાઈ વોડિં ચપાને,
ખુશાલી પુરતી રીતે ચાખવા માટે,
દોઈધીમોઈ યા-વે અખિકા;
આપ મને ચોકસ રીતે,
તા ખપગ્રહયા અહુરા યા,
ઝા હોરમજદ શેહરેવરના તથા,
વધહેઉશ અપિશ મનધહો;
ખહમનના (લલા મનના) આશીરવાદો,
ફો સ્પેન્તા આર્મઈતે,
ઝા સ્પેન્ત આર્મઈતી,
અપા દઝેનાઝો ફદખ્યા.
રાસ્તીથી દીનના ફરમાનો શીખવ.
અત રાતાંમ (ફલાંન)
ફેદા ઠંડ છુ હુ (લણનાર)
તનવસચીત ખખ્યાઝો ઉશતનેમ
તનનો પોતાનો જાન,
દદાઈતી, પુઠિર્વાતાતેમ મનધહસયા
તથા નેક મનશનીની ઉત્તમતા,
વધહેઉશ મજદાઈ;
હોરમજદને માટે,
ખ્યઝોથનહયા અપાઈ યાયા,
કામની સતા રાસ્તી માટે (ફેદા ઠંડ છુ),

ઉપ્પ—ખ્યાયા સેરઓષેમ ખપથ્રેમચા.
 દીનના કલામ માટેની તાબેદારી (રાસ્તી માટે ફેદા કરે છુ).
 અત તોઈ આતરેમ અહુરા,
 તારા આતશને ઓ હોરમજદ
 અઓઝોંધહવન્તેમ અષા ઉસેમહી;
 બેરાવર અષ મારફતે પસદ કરે છુ,
 અસીરતેમ એમવન્તેમ સ્તોઈ,
 જે સૌથી તેજ હીમત આપનાર
 રપેન્તેમ ચિથ્રા-અવધહેમ;
 ખુશી કરનાર ને ધણી રીતે મદદ કરનાર છે,
 અત મઝદા દઈખિબ્યન્તે જસ્તા,
 ઓ હોરમજદ તે દ્રેપ રાખનાર કીનો રાખનાર
 ઈશ્નાઈશ દેરેશતા અએનધહેમ.
 માણસને કૌવતે કરી મજબુત પકડનારો છે.
 યેઝી અથા સ્તા હઈથીમ,
 બે એ પ્રમાણે ખરેખર છે,
 મઝદા અષા વોહુ મનધહા;
 કે તુ હોરમજદ રાસ્તી નેક મનશનીતે લીધે છે,
 અર્ત તત મોઈ દક્ષેમ દાતા,
 તો મને એવી ખસારત કર
 અહયા અધહેઉશ વીરુપા મએથા;
 કે આ દુન્યામાં તમામ જીંદગી સરસ ગુબર,

યથા વાઓ યઝેમ્નસયા ઉર્વાઈધ્યાઓ,
તેમજ તારી પરશતેશ કંઠ લક્ષ્મી કંઠ
સ્તવસ અયેની પઠતી.

કીરતી ગાઉ ને નજદીક પોહ્યુ.

* “ઉશ્તા અહમાઈ યહમાઈ ઉશ્તા કહમાઈચીત,
આખાદી તેને જેનાથી સુખ મહેળીજાનને,
વસે-અપયાંસ મઝદાઓ;

ઓ મરજી મુજબ રાજ કરનાર હોરમજદ

દાયાત અહુરો ઉતયૂઈતી તેવીધી,

અક્ષો તદેરેસ્તી ને કૌવત,

ગન તોઈ વસેમી અષેમ દેરેદયાઈ તત;

તે ખચીત તારી પાસથી માગુ છુ અગોઈ પકડવાને,

મોઈ દાઓ આર્મઈતી રાયો અધીશ,

મને અક્ષો ઓ આરમઈતી આખાદી આશીરવાદો

વધહેઉશ ગયેમ મનંધહો. ” (૨ વાર)

ને લલા મનની જીદગી,

અતયા અહમાઈ વીસ્પનાંમ વહિરેમ;

ખચીત તેને બધામાં સૌથી સરસ ગણુ છુ,

ખાઓયા ના ખાગ્રેમ દઈદીતા,

જે કીરતીવાલો શખસ કીરતી જાલવિ શકેછે,

શ્વા ચીચીશ્વા રપેનિશ્તા મઈન્યૂ મઝદા;

તારો જાહેર દેખાવ દે વૃદ્ધો કરનાર મીનો હોરમજદ,

યે દાઓ અપા વધહેઉશ માયાઓ મનધહો,
 તૂ બક્ષ રાસ્તી તથા નેક મનશનીની દાલત,
 વીસ્થા અચારે દરેગો-જ્યાતોઈશ ઉર્વાદધહો
 બધા દહાડા લાખી જીદગીવાલા પ્યારથી બક્ષ.
 અત ધ્વા મેંગહાઈ તખમેમયા સ્પેન્તેમ મઝદા;
 ખચીત તૂનેજ ગણીશ સર્વ શક્તીમાન આખાદી કરનાર,
 હયત તા ઝસ્તા યા-તૂં હરૂપી અવાઓ,
 કારણ તેજ હાથથી તૂ આશીરવાદ પાથરે છે.
 યાઓ દાઓ અપીશ દ્રેગવાઈતે અષાઉનએચા;
 જેથી મદદ આપેછે પાપી તેમજ અશોને,
 થવા હયા ગરેમા આથો અપા અઓઝધહો,
 તારા આતશના પ્રતાપ માગકે આ અશોઈ રાખનાર
 હયત મોઈ વધહેઉશ હજે ઝીમત મનધહો.

મને ભલા મનનું કોવત મલો.
 સ્પેન્તેમ અત થવા મઝદા મેંગહી અહુરા;
 આખાદી કરનાર તૂને ખચીત ગણ્યોછે આ હોરમજદ,
 હયત થવા અંધહેઉશ જંથોઈદરેસેમ પઓઉવીંમ;
 જ્યારે તૂને દુન્યાની પેદાશોમા સૌથી ચઢતો જોયો ત્યારે;
 હયત દાઓ ખ્યઓઆ મીઝદવાંન યાચાઉખ્યા;
 જે આપનાર છે કામનો બદલો વચન પ્રમાણે,
 અકેમ અકાઈ વધઉહીમ અપીમ વધહઓવે,
 ખુરાને ખુર તથા ભલાને સારા આશીરવાદ,

થવા હુનરા દામોદ્રશ ઉર્વચેસે અપેમે,
 તારા ધનસાદ્ર મુજબ પેદાશની છેવટ મુધી,
 અત અહુરા હવે મધન્યૂમ (ફલાન)
 અચે મીનો હોરમજદ તૂને હુ (ભણનાર)
 વેરેન્ટે મઝદા, યસ્તે ચિશયા સ્પેનિશ્તો;
 આદરમાનથી જોઉં છું, તેમ કોઈથી કરશે આખાદી કરનાર,
 અસ્તવત અપેમ ખ્યાત ઉશનાના અચોઝંગહવત;
 રાસ્તી પુર તેજથી જોરાવર તથા ગાલેખ થાઓ,
 ખેંગ-દરેસોઈ ખપશ્નોઈ ખ્યાત આમઈતિશ,
 સુરજના જેવી પાદશાહીમા આમઈતી મુકામ કરે,
 અધીમ ખ્યઓથનાઈશ વોહૂ દઈદીત મનઘહા.
 અરોઈ કામ મુજબ તથા ભવુ મન ખક્ષા.
 તત થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓયા અહુરા;
 તમને હુ પૂછુ છું તે હમને ખરૂં કેહજો આ હોરમજદ,
 કથા અધહેઉશ વહિશ્તહયા પઓઉરવીમ,
 કોણુ છે દુન્યાનુ સૌથી સરસ મૂળ,
 કાથે સ્પર્ધદયાઈ ચે ઈ પઈતિષાત;
 કેવી રીતે ફાયદા મલે જે કોઈ કબુલ રાખે (બેહુને),
 હવે ઝી અપા સ્પેન્ટો ઈરિખ્તેમ વીસ્પોઈખ્યો
 તૂ પોતે રાસ્તીથી આખાદી કરી ખરાખી સઘલાઓથી દુર
 હારો, મધન્યૂ અહૂમખીશ ઉર્વથો મઝદા.
 કરનાર છે, આ મીનો હોરમજદ બેઉ દુન્યામાં તૂ દોસ્ત છે.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોચા અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખર કેહજે આ હોરમજદ;
કસ્ના જાંયા પતા અપહયા પોઉર્યો,

કોણ છે પેદા કરનાર પીતા સૌથી પહેલા રાસ્તીના,

કસ્ના ખેંઝ સ્તરેમચા દાત અધ્વાનેમ;

કોણે સુરજ સેતારાનો માર્ગ મુકરર કીધો;

કે યા માઓ ઉખળ્યેઈતી નેરેફસઈતી ઇવત,

કોણ જોનાથી માહુતાખ વધેછે ને ઘટેછે-તે તૂજ,

તાચીત મજદા વસેમી અન્યાચા વીદુયે.

આ હોરમજદ આ તથા ખીજુ જાણુવાની ખાહશ રાખુછુ.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોચા અહુરા;

તમને હુ પૂછુ છુ તે મને ખર કેહજે આ હોરમજદ;

કસ્ના દેરેતા જાંમચા અદે નખાઓસચા,

કોણ છે જમીન તથા આમમાનને ટેકાવી રાખનાર

અવ પસ્તોઈશ; કે અપો ઉર્વરાઓસચા;

નીચે પડી જવાથી, કોણે પાણી આરવરે (પેદા કીધાં);

કે વાતાઈ ઢવાંનમઈબ્યસચા યઓગેત આસુ,

કોણે પવન તથા વાદળાને ઝડપ બક્ષી;

કસ્ના વંધહેઉશ મજદા દામિશ મનંધહો.

કોણ આ હોરમજદ લલા મનનો પેદા કરનાર છે.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોચા અહુરા;

તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખર કેહો આ હોરમજદ;

કે હવાપાઓ રઓઆઓસયા દાત તેમાઓસયા,
ક્યા કારીગરે રોગનીઓ તથા બંધારે બનાવ્યુ;

કે હવાપાઓ ખફનેમયા દાત ઝએમાયા;
ક્યા કારીગરે હંધ તથા જાગૃતી બનાવી;

કે યા ઉષાઓ અરેમ-પિધવા ખપપાયા,
કેણે સવાર ખપાર ને રાત પેદા કીધી;

યાઓ મનોશ્રીશ ચંડદોંગ હવનતેત અરેથહયા.
જે ધરમગુરને ફરજખાએ યાદ આપનાર છે.

તત દવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓઆ અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખરૂ કહેજો ઓ હોરમજદ;

કે બેરેખ્યાંમ તારત ખપશ્રા મત આર્મઈતીમ,
કેણે બુલદ દરજ સાથ પ્યારી આરમઈતીન બનાવી,

કે ઉઝેમેમ ચોરેત બ્યાન્યા પુશ્રેમ પિશ્રે;
કેણે દુરઅદેશીથી પ્યારે કીધા દીકરે બાપને,

અઝેમ તાઈશ થવા ફફને અવામી મઝદા,
એ તારેથી જાણીતો થવા ઈચ્છુ છુ ઓ હોરમજદ,

સ્પેન્તા મધન્યૂ વીસ્પનાંમ દાતારેમ
આખાદી કરનાર જેખી તમામ ખલકત પેદા કરનાર.

તત થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓઆ અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખરૂ કહો ઓ હોરમજદ;

કયા મઝદા જરેમ ચરાની હયા ખપમત,
કેવી રીતે ઓ સાહુબ મોહબતનુ આકર્ષણ તારેથી ખેંચુ,

આસ્કેતીમ ખપમાકાંમ,
 યા તારી સપૂર્ણતાને કેમ પોંહ્યુ,
 હયતયા મોઈ ખ્યાત વાખ્ખ અએપો;
 જેથી મારો શખુન મોરાદ પામેલો થાય,
 સરોઈ બુઝદયાઈ હઉર્વતાતા અમેરેતાતા,
 સરદારીમાં હું મેલવુ આ દુન્યાતુ સુખ અમરપણુ,
 અવા માંશ્રા યે રાયેમો અપાત હયા.
 આ માધથી જે ઉત્તમ દોલત છે રાસ્તીને લીધે,
 અત ક્રવખખ્યા અંધહેઉશ અહયા વહિશ્તેમ,
 હુ જાહેર કહુ છુ કે દુન્યામા તૂ સર્વોત્તમ છે;
 અપાત હયા મઝદાઓ વએદા યે ઈમ દાત;
 અશોધથી હોરમજદે તમામ જાણનારે આ પેદા કીધુ છે,
 પતરેમ વધહેઉશ વેરેઝયન્તો મનધહો,
 જે મેહનતુ લલા મનનો પીતા છે,
 અત હોઈ દુગેદા હુષ્યઓથ્ના આર્મઈતિશ,
 જેની છાકરી નેઠ કામો કરનારી આરમઘતી છે,
 નોઈત દિવઝઈદયા વીસ્પા-હિષસ અહુરો.
 તે તમામ જોનારો હોરમજદ કોઈથી ડગાતો નથી.
 અત ક્રવખખ્યા વીસ્પનાંમ મઝીશ્તેમ,
 હુ જાહેર રીતે કહુ છુ કે બધામાં તૂ સૌથી ચઢતો છે,
 સ્તવસ અપા, યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી,
 ઓ રાસ્ત કીરતી ગાઉછુ, જે સરસ દાહપણુ છે;

સ્પેન્તા મધન્યુ સ્ત્ર્યોતૂ મઝદાઓ અહુરો;
 આ આખાદી કરનાર મીનો હોરમજ્દ બદગી સાંભળો,
 યેહયા વહમે વોહુ ફ્રી મનધહા,
 જેની આરાધણા નેક મનશનીથી કરે છુ,
 અહયા ખતૂ ફ્રે-મા સાસ્તૂ વહિરતા.
 તે પોતાની સર્વોત્તમ અકળ મારફત મને શીખવશે
 તેમ ને સ્ત્ર્યોતાઈશ નેમધહો આ વીવરેષો;
 તેને હુમે બદગીના ગાયણોથી વખાણવા ઈચ્છીએ છીએ,
 નૂ-જીત ચખમઈની વ્યાદરેસેમ,
 કારણ ખચીત નજરે ખુદ્દી રીતે જોઈએ છીએ,
 વધહેઉરા મન્યેઉશ પ્યઓથનહયા ઉખ્ધખ્યાયા;
 તે નેક વીચારના નેક દામના નેક શખુનના
 વીદુશ અષા યેમ મઝદાંમ અહુરેમ,
 જાણકાર રાસ્ત માહજાની સાહેબને,
 અત હોઈ વહમેગ દેમાને ગરો નિદામા
 તેની વખાણ ગરોધમાંનમાં મેલીશુ.
 તેમ ને યસ્નાઈશ આર્મતોઈશ મિમધજો,
 તેની હુ આરાધણા કરે છુ નમનતાઈથી ભક્તી કરે છુ,
 યે આનમેની મઝદાઓ સ્ત્રાવી અહુરો,
 જે અખુતબળવાન માહજાની બદગી બક્ષનાર જાણીતો છે,
 હયત હોઈ અષા વોહુયા ચોઈશત મનધહા;
 જેણે રાસ્તી તથા નેક મનશનીની મારફતે

ખપગ્રોઈ હોઈ હડિવાંતા અમેરેતાતા,
પોતાના રાજ્યમા મુખાકાગી અમરપહું મુકરર કીધું છે;
અહમાઈ સ્તોઈ દાંન તેવીધી ઉતયુઈતિ.

જે હરવખત શક્તી ને જોર ખસે છે.

કેમ ના મઝદા મવઈતિ પાયૂમ દદાત;

ક્યો શખસ ઓ હોરમજદ હમને ખચાવ આપશે,
હયત મા દ્રોગવાઓ દીદરેપતા અએનધહે,
જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ કીનો લેવા મને દોલા કકાવે,
અન્યેમ શ્વહમાત આગ્રસચા મનધહસચા;

સીવાય તુ— આતશ તથા મન
યયાઓ ખ્યઓથનાઈશ અપેમ શ્રઓશતા અહુરા,
જે એડિના કામોથી રાસ્તી વધેછે ઓ હોરમજદ,
તાંમ મોઈ દાસ્તવાંમ દએનયાઈ કાવઓચા.

ને જ્ઞાન મને દીનને મારે જાહેર કર.

* “સ્પેન્તા મઈન્યૂ વહિશતાચા મનધહા,

ઓ સ્પેનામિનો સૌથી સરસ નેક વીચાર,

હયા અષાત ખ્યઓથનાચા વચધહાચા;

અગોઈવાલા કામો તથા શખુનોને લીધે,

અહમાઈ દાંન હડિવાંતા અમેરેતાતા,

મને આપ ઓ દુન્યાતુ મુખ અમરપહું,

મઝદાઓ ખપગ્રા આર્મઈતિ અહુરો.” (૨ વાર)

સપત્તી ને સપૂર્ણ મનશાની ઓ હોરમજદ.

અત વએદેનાઈ વહિશતા સાસ્તનાંમ,
 સમજુ માણસને ઉત્તમ શીખામણ,
 યાંમ હુદાઓ સાસ્તી અષા અહુરો;
 ઓ સારી નેઆમત બક્ષનાર અગો હોરમજદ,
 સ્પેન્તો વીધવાઓ યએચીત ગુજરા સેગહાઓંધહો,
 આખાદી કરનાર સર્વજ્ઞ, ભેદભરેલા કલામે શીખવો;
 શ્વાવાંસ મજદા વધહેઉશ અથવા મનધહો.
 તારી નજદીકનો થાઉં હોરમજદ ભલા મનની અકળથી.
 કદા મજદા અષા મત આર્મઈતિશ ઝીમત,
 ક્યારે ઓ હોરમજદ રાસ્તી સ પૂર્ણ મનશની મલશે,
 ખપશ્ના હુપેઈતિશ વાસ્તવઈતી;
 તથા સ પત્ની સાથનુ આખાદ ખુશનુમા મકાન,
 કોઈ દ્રેગ્વોદેખીશ ખુરાઈશ રામામ દાઓન્તે,
 કોણુ દુષ્ટ ઘાટકીથી નીરાત આવશે,
 કેંગ આ વધહેઉશ ઝીમત મનધહો ચિસતીશ.
 કોણુ તરફ ભલા મનનુ દાહપણુ આવશે,
 કો વાઓ ક્રએધ્ય મજદા, અપેમચા ઝૂઈતે,
 તુને ઘણો પસદ કરે છુ હોરેમજદ, રાસ્તી ફરમાવે છ,
 યા વે ખતેઉશ ખપમાકહયા આ મનધહો;
 કે તારી અકળના વીચારની મારફતે,
 એરેશ વીચિદયાઈ યથાઈસ્ત્રાવ્યએમા,
 ખરૂં અખત્યાર કરૂં જેથી આશકારા કરી શકીએ,

તાંમ દ્યેનાંમ યા ખપમાવતો અહુરા.
 તારી આ દીનને ઓ હોરમજદ.
 અત વાઓ યજ્ઞઈ સ્તવસ મજદા અહુરા,
 હમંશા તૂને આરાધુ છુ કીરતી ગાઉચુ ઓ હોરમજદ
 હદા અપા વહિશ્તાયા મનધહા ખપગ્રાયા;
 રાસ્તીથી તથા નેક મનશનીની ઉસ્તેવારીથી,
 યા ઇષા સ્તાઓંધહત આ-પઈથી,
 જેથી હુ મોરાદના માર્ગમા ઉભો રહુ ને
 આકાઓ અરેદ્રેંમ દેમાને ગરો સેરઓષાને.
 ખોલી રીતે આરાધણા હુ ગરોથમાનમા સાંભળુ.
 મત વાઓ પદાઈશિ યા ફસૂતા ઇજયાઓ,
 તૂને પુર જણાયલા કવીતાઈથી ગાયણાથી ઇજુ છુ,
 પઈરિ-જસાઈ મજદા ઉશ્તાન ઝસ્તો;
 તૂને પોંહચુ છુ ઓ હોરમજદ આજેજીથી હાથ ઉંચા કરી,
 અત વાઓ અપા અરેદ્રૂખ્યાયા નેમધહા,
 તૂને રાસ્તી તથા ભેટા સાથની કીયા મારફતે
 અત વાઓ વંધહેઉશિ મનધહો હુનરેતાતા.
 તૂને નેક મનશનીની ખૂબીઓ મારફત પોંહચુ છુ.
 અત વે સ્તોતા અઓઝાઈ મજદા આઓંધહાયા,
 તારી કીરતી ગાનાર તરીકે જાણીતો થાઉં ઓ હોરમજદ,
 યવત અપા તવાયા ઇસાઈયા;
 અશોઈથી શક્તો રાખુ છુ તાકાત રાખુ છુ ત્યાંસુધી,

દાના અધહેઉશ અરેદત વોહૂ મનધહા,
 હુન્યાનો પેદા કરના મનશનીથી ખાહેશ પાન પાડે,
 હઈથ્યા વરેશતાંમ હયત વસ્ના ફેરપોતેમેમ.
 રાસ્તીના કામ કરનારાની ખાહેશ જે સોંધી ચઢતી છે તે,
 તાઈશ વાઓ. યસ્નાઈશ પઈતી સ્તવસ અયેની,
 તુને આ બંદગી મારફત ન્તુતી ગાનાર તરીકે પોહચુ,
 મઝદા અપા વધહેઉશ બ્યઓથનાઈશ મનધહા;
 ઓ હોરમજ્દ રાસ્તી તથા નેક મનશનીના કામો મારફતે;
 યદા અપોઈશ મખ્યાઓ વસે ખપયા,
 જ્યારે મારી સત્યતાની ખાહેશપર હુ ઉસ્તવાર છુ,
 અતન્હુદાનાઉશ ઈબ્યાંસ ગેરેજદા ખ્યેમ.
 ત્યારે ઈશ્તુ છુ નેક માણસ માફક અરજ ગુજરનાર થાઉં.
 અત વે યઓઝા જેવીશતેગ ઉર્વતો,
 તારીજ પર હુ ચીત્ત લગાઉં છુ, ફાયદાકારક મજબુત
 જ્યાઈશ પેરેથૂશ વહમહયા યૂષમાકહયા;
 ઉસ્તવાર માર્ગો તરફ પોહચી તારી ભક્તી કરે છુ,
 મઝદા . અપા ઉઝેંગ વોહૂ મનધહા,
 ઓ હોરમજ્દ રાસ્તી તથા નેક મનશનીની મારફતે,
 યાઈશ અજ્ઞથા મહમાઈ ખ્યાતા અવધહે.
 તૂ રાહનુમાઈ કરે મારી મદદે તૂ થા.

“જતા વે મઝદા પચોઊરવીમ અહુરે અપાઈયેયા
 તૂને ઓ હોરમજદ પેહલો દરજનો ગણુધુ અશોઈ માટે,
 તઈખ્યાયા આર્મઈતિ,
 તેમજ તૂને ઓ આરમઈતી,
 દોઈષા મોઈ ઈશ્તોઈસ ખષથ્રેમ;
 ખક્ષ મને મોરાદતુ પાર પાડવુ;
 ખષમાકેમ વોહૂ મનધહા વહમાઈ દાઈદી સવધહો,
 નેક મનશનીની આરાધણા માટે કાયદાની પ્રાપ્તિ આપ;
 આખ્શો વધહેઉશ અપા ઈશતીમ મનધહો.”
 મને શીખવ અશોઈ તથા ભક્ત મનની દાસત,
 આ-વે ગેઉષા હેમયન્તૂ,
 તારામા કીરતીને લીધે સાથે મલી જશે,
 યોઈ વે ધ્યઓથનાઈશ સારેન્તે;
 જેઓ તને ઠામોથી સરદાર ગણે છે;
 અહુરે અપા હિઝવા,
 ઓ હોરમજદ અશોઈથી જખાનથી
 ઉખ્યાઈશ વધહેઉશ મનધહો;
 ને નેક મનશનીની ખગીથી;
 યઓષાંમ તૂં પચોઊર્યો, મઝદા કદખષતા અહી.
 તેઓનો તૂ સૌથી પેહલો, હોરમજદ રાહગુમા છે.
 કુશા આરોઈશ આફ્સેરતૂશ,
 ક્યાં ભક્તોની સરદારી છે, (પેલી દુન્યામાં)

કુશ્રા મેરેઝદિકા અખપતત;

જ્યા માફા હોય, (સારા કામો પીપાથી)

કુશ્રા યસો જ્યેન અપેમ,

ક્યા રાન્તી આવવુ રે છે, (બુઠાઈ મગરૂરી ન હોય ત્યા)

ફૂ સ્પેન્તા આર્મઈતિશ;

જ્યા આખાદી કરનારી મગ્ગુ મનશની આવવુ કરે છે,

કુશ્રા મનો વહિશ્તેમ,

શામા સરસ મન છે, (કોનુ પુર ન ઈચ્છવામા)

કુશ્રા થવા ખપશ્રા મઝદાઓ.

ક્યા ત રી હકુમત છ આહારમજદ, (તમામ ખવડત ઉપર)

દાઈદી-મોઈયે ગાંમ તપો અપસયા ઉર્વરાઓસયા,

આપ હમને આ દુન્યા પેતા કરનાર આ પાણી ને તપા

અમેરેતાતા હઉર્વતાતા સ્પેનિશતા મઈન્યુ મઝદા;

આ આ જવરો આ અમઝદાદ આ ખોરદાદને વૃદ્ધી કરનાર

તેવીધી ઉતયૂઈતી મનંધહા વોહૂ સેધહે,

મીનાહોરમજદ, શક્તી જોગ નેક મનશની ધર્મબોધ આપ,

ગેરેજેઈ તોઈ આ ઈત અવએના અહુરા

અરજ કરે છુ તને કે આ તમ્હ નેજાહ કર આ સાહેબ.

* “વહિશ્તા ઈશતીશ સ્લાવી ઝરથુશ્ટ્રહે,

સર્વોત્તમ મોરાદો પાર પડી જરથુસ્ત

સ્પિતામહયા ચેષ્ટ હોઈ દાત આયપ્તા;

સ્પીતમાનની ત્યારે તેને બે બક્ષેસો

અપાત હયા અહુરો મઝદાઓ,
 રાસ્તીને લીધે હોરમજદે આપી
 યવોઈ વીરપાઈ આ હવધહેવીમ;
 હમેશ સુધીની સારી ઉત્તમ જીવગી તથા,
 યએઆ હોઈ દબેન સરકેનયા દએન્યાઓ,
 જેઓ તેને દુખ દેતાહતા તેઓ ખાઉંશ કરવા લાગ્યા,
 વધહુયાઓ ઉખ્યા ધ્યઓથનાયા." (૨ વાર)
 ભક્ષી દીનતા વચતો તથા કામો જાણવા માટે.

નએચીમ તેમ અન્યેમ યુષમત,
 નથી જાણતો તાગ સીવાય બીજા કોઈને
 વએદા અષા અથા નાઓ શ્રાઝદુમ;
 ઓ રાસ્તી માટે મને અચાવ,
 અહુરા નૂ—નાઓ અવરે,
 ઓ હોરમજદ હુમને હવે મદદ ને
 એહમા રાતોઈશ યૂષમાવતાંમ.

તમારી બહેમની જરૂર છે.

“અત થવા મેન ગહી પઓઉરવીમ,
 બચીત તને ગણ્યો છે સવેથી પહેલો,
 મઝદા ચેઝીમ સ્તોઈ મનંવહા;
 ઓ હોરમજદ પાક મનશનીથી દર્મેશ પુજવા લાયક,
 વધહેઉશ પતરેમ મનધહો,
 ઓ ભક્ષા મનના પીતા,

હયત શ્વા હેમ ચખમઈની હેનચખેમ;

તૂને મેં મારી આખમા રાખ્યો છે,
હઈથીમ અપહયા દાંમીમ,

ઝો ગસ્તીના ખરા મૂળ,

અધહેઉશ અહુરેમ ખ્યઓઅનએપૂ.” (૨ વાર)

ઝો દુન્યાના કામોપર માહેબી ભોગવનાર

યથા અહુ વઈરયો. ૪. અષેમ વોહૂ. ૩.

જેવી હોરમજદની મરજી. મચાઈ નેઆમત છે.

યસ્નેમ અપઓનીમ ગાથાંમ હાઈતીમ અપવનેમ

અજમતી પાઠ ગાથાના હાથી અગોમા

અપહે રતૂમ યઝમઈદે,

અરો સરદારને વખાણુ છુ.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી

જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણું ભલો છે,

વધહો; મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા,

હોરમજદ તેઓને જાણુ છે અશોધને લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાંઓસયા યઝમઈદે.

તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.

* “આ અઈરયેમા ઈપયો રફેધ્રાઈ જન્તૂ, નેરે-

ભલો અઈરયમન ફરેસ્તો અહિ પોહયે ખુશાલી

ખ્યસયા નાઈરિખ્યસયા ઝરથુસ્ત્રહે વધહેઉશ

માદે, જરથોશ્તી નર નારીઓની ભક્ત મનની

રહેઘ્રાઈ મનંધહો;યાદ્યેના વધરીમ હતાત મીઝદેમ
 ખુશાલી માટે, દીનદારેને અગોષ્ઠનો ખલો તેનાથી
 અપહયા, યાસા અધીમ યાંમ ઇધ્યાંમ અહુરે
 મલે છે. માયુ કુ અગોષ્ઠ જે આશીરવાદ ભરેલી
 મસ્તા મઝદાઓ. (૪ વાર પઢે) અધેમ વોહુ. ૩.
 હોરમજદની પસદ કહેલી છે સચાઈ નેઆમત છે.
 અધર્યમનેમ ઇધીમ યઝમઈદે અમવન્તેમ
 અધર્યમનની પસદ પડતી બદગીત તુ આનધુ કુ
 વેરેશાન્નેમ, વેત બ્યેષંધહેમ મઝિસ્તેમ અબુ
 જે હાંમતવાન કુતેહમદ બદી તોડન રી ને સૌધી
 સ્તવધહાંમ. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુખષથ્રાઓ
 સરમ છે પરીત્ર દસામામા. ગાથા દુહી કન્તારા
 અપઓનીશ યઝમઈદે, સ્તઓત યસન્ય
 મચાઈતા સાદુષ્ય અગોને વખાણુ કુ, સ્તોત
 યઝમઈદે યાદાતા અધહેઉશ પઓઉરે યેહયા.
 યન્તને વખાણુ કુ જે પ્રથમ હેયાનીના કાયદા
 યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વધહો,
 છે, જે કોઈ હેયાનોના આરાધણા કરવ ના થણા ભલો છે
 મઝદાઓ અહુરે વએથા અષાત હયા;
 હોરમજદ તેઓને જાણુ છે અશોષને લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાંઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ કુ.

*તાં યઝાઈ તેમ પઠરિઝસાઈ વન્તા યાંન અમેષે
 જોતે યાદ કરે છુ તને પોહચુ પ્યારથી અમશા-
 રપેન્તેહુઅપથ્રેહુધાઓંધહે,અએશઅઈબી-જેરેન્તે
 રપેંદા હકુમત દાદપણવાલાને. ખાહેશથી મેતાયશ કરે
 તેમ બધેમ “તેમ રતૂમ યઝમઈદે યીમ અહુરેમ
 તેજીદરી સતીતે. તેસાંથી માતાને વખાણુ છુ, જેહોરમજદ
 મઝદાંમ દદવાઓંધહેમ, રપેન્તેમ તર્ષવાઓંધહેમ
 પેદા કન્તાર ખુશાલી આપનાર ને બતાવનાર છે
 વીસપ વોહુ.” (૨ વાર) તેમ રતૂમ યઝમઈદે,
 તમામ બલકતનો. તે સરદારને યાદ કરે છુ
 યીમ ઝરથુસ્ત્રેમ સ્પીતામેમ. અહુરેમ મઝદાંમ
 જે જન્મ્યુન્ત સ્પીતમાન છે. હોરમજદને યાદ
 આમર્યે ન્માનહે નમાનો પતોઈશ રતૂમ આ, વીસો

કરે છે ધગ્તા ધરવણીનો મરદાગ, મોહલાના
 વીસપતોઈશ રતૂમ આ; ઝનતેઉશ ઝન્તુપતોઈશ
 મોહલાપતીનો સરદાર, કસબાના કમબાપતીનો
 રતૂમ આ, દધહેઉશ દધહુપતોઈશ રતૂમ આ
 સરદાર દેશના દેશપતીનો સરદાર. બદ-
 નેમહી બ્યામા અહુર મઝદા નેમહી ઉસેમહી
 ગીમા મોજ લઈ છુ હોરમજદ, બદગીમાં શોખ રાખુ છુ,
 નેમધહે વીસામઈદે, નેમધહે આવએદયામઈદે
 બદગીમાં મન લગાડું છુ, બદગી માટે અર્પણુ કરે છુ

ગએથાઓસયા તનવસયા નીપાતયએયા
 માસમીલકત તથા તન. ખયાવ માટે
 નીશઘહરેત્યએયા હરેશ્રાઈયા અઠવ્યાખપત્રાઈયા,
 પાસખાની માટે રક્ષણ માટે સભાસ માટે,
 નેમધહો આ યથા નેમે ખપમાવતો.
 ખદગી કરવી તારા જેવાની તેજ ખદગી છે,
 વીસાઈ વે અમેષા સ્પેન્તા સ્તઓતા ઝઓતા,
 ઠમુલ ધાઠુ અમશામ્પદો નમારી સ્તુતી કીયા કરવા,
 જખાતા યશતા ફરમરેતા અઈખીઝરેતા; યૂષ-
 મદદ માગના યજ્જશને સમગ્ર કળ્યા ને કીતી ગાવા;
 માકેમ યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ યત અમેષનાંમ
 તમે અમશામ્પદોની દજ્જશને આગધણા માટે
 સ્પેન્તનાંમ, અહમાકેમ હવધહાઈયિ અપવસ-
 હમા કાયદો કરનારા અગોના કુકખની
 તાઈય યત સોખ્યતાંમ અપઓનાંમ.

આખાદી તથા પવિત્રાઈ માટે.
 પઈરિ વે અમેષા સ્પેન્તા હુખપશ્રા હુધાઓંધહો
 અએ અમશામ્પદો માનં પાદશાહી દાદપણવાલાં
 દધાંમી તનવસચીત, ખખ્યાઓ ઉશતનેમ
 તમેને કીના કરુ માશે પોતાને તનને જાન તથા
 પઈરિ વીસ્પાઓ હુઝીત્યો.

તમામ મુખ.

યથા ને દાતા અમેષા સ્પેન્તા અથા નાઓ
 જેવી હમને નવાજેશ કીધી આ અમશાસ્પદો તેવા હમને
 ગ્રાઝદૂમ, ગ્રાઝદૂમ ને વધહવો ગ્રાઝદૂમ
 ખચાવો, ખચાવો હમા સલાને, ખચાવો
 ને વધઉઠીશ; ગ્રાઝદૂમ ને અમેષા સ્પેન્તા
 હમા લક્ષીઆને, ખચાવો હમને આ અમશાસ્પદો
 હુખપગ્રા હુધાઓંધહો, નચેચિમ તેમ અન્યેમ
 નારા પાદશાહી દાહપજવાલા. તથી જોતો તમાગ સીવાય
 યુખમત વચેદા અપા અથા નાઓ ગ્રાઝદૂમ.
 ખીજ કોઈને માટે આ અરો હમાને ખચાવ.
 * યત અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, અપચેતનાંમ
 જે છે અમશાસ્પ દો હકુમત કરનારા,
 વેરેજદોધગ્રનાંમ બેરેઝન્તાંમ; અઈવ્યામનાંમ
 ઘણી શક્તીવાલા, છુલદ દરજેના, ઘણી મદદ કરનારા,
 તખ્મનાંમ આહુઈર્યનાંમ, ચોઈ અઈધ્યેઝ ઘહો
 જોરેમદ, હોરમજદી રીતે ચાલનારા, જેઆ અમર ને
 અપવનો. ચોઈ હેન્તિ આઓંધહાંમ દામનાંમ, યત
 અશો છે. જેઆ છે આઓ પેદારો જે
 અહુરહે મજદાઓ દાતરસચ; મરેખ્ષતરસચ શ્વરે-
 હોરમજદ પેદા કરનારની છે તેને પાક કરનારા,
 ખ્ષતરસચ અઈવ્યાખ્ષતરસચ, નિપાતરસચ
 પાત ઘડનારા, નેગેખાની કરનારા, સલાલ રાખનાર,

નિશહરેતરસય. હમે પતય કસાસ્તય,
ને રક્ષણ કરનારા છે, જેઓનો એકજ પીતા તથા સાહેબ,
યો દદવાઓ અહુરો મઝદાઓ. તએચિત
યેદા કરનાર હોરમજદ છે.

યોઈ કષેમ વસ્ત અહૂમ, દથેન
અચીત તેઓ (અમશાસ્પ દા) પોતાની

અઝરેષેન્તેમ અમરેષેન્તેમ; અક્રિથ્યન્તેમ
આહુશ મુજબ કર્યો, દુન્યાને તરોતજાનીવાદી નહી

અપુયન્તેમ યવએજમ, યવએસુમ
થતી, નાશ ન પામતી અરાખ ન થતી દુષ્ટતાની દુષ્ટતા,

વસો—અપથ્રેમ; યત ઈરિસ્ત
હમેનાશયકોરનારી મગજ મુજબ દુષ્ટતાવાદી. ગુરેદા

પઈતિ ઉસેહીસ્તાંન જસાત જવ્યો, અમેરે-
પાછા મળત ન થયો. ગુરુગીને અમર્યાદુ આવ્યો,

ખતિશદથઈતે કષેમ વસ્ત અધહુશ. ખતૂમ વીસ્પો
પોતાની ઈશ મુજબ દુન્યા આખાદ થયો. તે તમામ

વિદવાઓંધહેમ યઝમઈદે, યિમ અહુરેમ મઝદાંમ.
જાણનારી અકલને વખાણુ છુ જે હોરમજદ માટેય છે.

રતૂમ બેરેઝન્તેમ યઝમઈદે, યિમ અહુરેમ
તે બુદ્ધ મરદારને યાદ કરે છુ, જે હોરમજદ

મઝદાંમ, યો અબ્દે અપનોતેમો, યો અબ્દે
સાહેબ છે, જે અગોઈમાં સૌથી ચઢતો, જે અગોઈમાં

ઝઘમૂશ્તેમો; વીસ્પ સ્વવાઓ ઝરથુશ્ત્ર
 વણોજ મદદ કરનારા છે, તમામ જરથોસ્ત્રના કલામને
 યઝમઈદે, વીસ્પય હવરશત ધ્યઓશ્ત્ર
 વખાણુ છુ તમામ સારા કીધેલા કામને
 યઝમઈદે વરશતય વરેષ્યમ્નય યેધહે હાતાંમ
 વખાણુ છુ જે થઈ ગયા છે યા કરવામા આવે, જે કોઈ
 આઅત યેસ્ને પઈતિ વધહે, મઝદાઓ
 હૈયાતોમા આગવણા કરવામા ઘણા ભલો છે, આ
 અહુરે વએથા અષાત હયા, યાઓંધહાંમયા
 હોરમજદ તેને તુ જાણુ છે અગોઈને કીધે, તેઓમાંના
 તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.

નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.

* “અહુરેમ મઝદાંમ રએવન્તેમ ખરેન ધઉહન્તેમ
 હોરમજદ તુમદ ખોરહવાલાને
 યઝમઈદે,” (૨ વાર) અમેષાસ્પેન્તા હુખ્ષશ્રા
 વખાણુ છુ, અમશાસ્પદા સારા પાદશાહી
 હુધાઓંધહે યઝમઈદે. વોહુ મનો અમેષેમ સ્પેન્તેમ
 દાહુપણુવાલાને વખાણુ છુ. ખહુમન અમશાસ્પદને
 યઝમઈદે, આખ્ષતીમ હાંમ વઈન્તીમ યઝમઈદે
 વખાણુ છુ, તેની ફતેહમદ દોસ્તીને વખાણુ છુ, જે
 તરધાતેમ અન્યાઈશિ દામાંન; આસ્નેમ ખતૂમ મઝદ
 વધારે સરસછે ખીરપેદાશો કરતા, જાતીઅકળ હોરમજદની

ધાતેમ યઝમઘદે, ગઓષો-સૂતેમ ખતૃમ મઝદ
ખનાવેલીને વખાણુ છુ, શીખેલી અકળ હોર મજદની પેદા

ધાતેમ યઝમઘદે અષેમ વહિરનેમ સુએશતેમ
કીધેલીને વખાણુ છુ, અરદીએહશત મોથી માહામણા

અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઘદે, અધરિયમનેમ
અમશાન્પદને વખાણુ છુ, અધન્યમન પસદ

ધર્ષીમ યઝમઘદે; સૂરેમ મઝદધાતેમ યઝમઘદે,
પહતાને વખાણુ છુ, સૂર હોર-પેદા કીધેલાને વખાણુ છુ,

સઓકાંમ વધઉહીમ વોઉર-દોઈશ્રાંમ
ભલા સઓક મોટી નજરવાલા હોર મજદના પેદા

મઝદધાતાંમ અષઓનીમ યઝમઘદે.

કીધેલા અગોને વખાણુ છુ.

ખષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઘદે
ગેહુરેવર અમશાન્પદને વખાણુ છુ,

અયોખષુસ્તેમ યઝમઘદે; મરેઝદિકેમ શ્રાયો-
આખી ધાતુવાલાને વખાણુ છુ, દયાળુ ગરીબનુ પોષણુ

દ્વિગૂમ યઝમઘદે સ્પેન્તાંમ વધઉહીમ

કરનારને વખાણુ છુ. ભલા અપદાન્પદને

આર્મઘતિમ યઝમઘદે; રાતાંમ વધઉહીમ

વખાણુ છુ, ભલી બદ્દેસ કરનાર .

વોઉર-દોઈશ્રાંમ મઝદધાતાંમ અષઓનીમ

મોટી નજરવાલા હોર મજદના પેદા કીધેલા અગોને

યઝમઘદે હઉર્વતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ
 વખાણુ છુ. ખોગદાદ અમશાસ્પદને
 યઝમઘદે, યાઠરિયાંમ હુષિતીમ યઝમઘદે;
 વખાણુ છુ ફસળના વખતસર આવવાને વખાણુ છુ.
 સરેધ અષવન અષહે રતવો યઝમઘદે
 અશો વરેના અગોઘના હીગામને વખાણુ છુ.
 અમેરેતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઘદે,
 અમરદાદ અમશાસ્પદને વખાણુ છુ.
 ફષઓનીમ વાથવાંમ યઝમઘદે; અસ્પિનાય
 ટાલાની આખાદીને વખાણુ છુ, અનાજના
 થેવીનો યઝમઘદે, ગઓઝેરેનેમ સૂરેમ
 વચારાને વખાણુ છુ, એજમતી સફેદ હોમ હોરમજદના
 મઝદધાતેમ યઝમઘદે. મિથ્રેમ વોઉર-ગઓય-
 ખનાવેલાને વખાણુ છુ. મેહુર ઈજદ બોહલા ખેતર-
 ઓઘતીમ યઝમઘદે, રામ ખાસ્ત્રેમ યઝમઘદે.
 ને વખાણુ છુ, રામ ખાસતરને વખાણુ છુ.
 હવરે કષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉર્વત અસ્પેમ
 ખોરશેદ ઈજદ અમર નુરમદ તેજ ઘોડાના સાહેબને
 યઝમઘદે, માઓધહેમ ગઓચિથ્રેમ યઝમઘદે.
 વખાણુ છુ, માહુતાબ ગાવ ગોસપદવાલાને વખાણુ છુ.
 અમેમ હુતશતેમ હુરઓધેમ યઝમઘદે, વેરેશ્ર-
 અમ ખુખસુરત—સારા ખનાવેલાને વખાણુ છુ; બેહરાંમ

ધ્રેમ અહુરધાતેમ યઝમઘદે, વનઘંતીમય
 ઘંજદ હોરમજદના પેદા કીધેલાને વખાણુ છુ, વનન્તી
 ઉપરતાતેમ યઝમઘદે.

ઉપન્તાત ફરેસ્તાને વખાણુ છુ.

હુઊર્વત અમેરેતાત યઝમઘદે, ગાઉશ
 ખોગ્દાદ અમરદાદને વખાણુ છુ; ખુદરતી

હુધાઓ યઝમઘદે, સ્ત્રઓષેમ અષીમ
 પેદાશને વખાણુ છુ, શરેપ અરો

હુરઓષેમ વેરોથ્રાઝનેમ, ક્રાદત ગએથેમ
 ખુમસુરત ફતેહમદ દુન્યાની કુદી કરનાર

અષવનેમ અપહે રતૂમ યઝમઘદે, અપેમય
 પવિત્ર અગોદના સરદારને વખાણુ છુ, પાળીઆ

ઉરવરાંમય યઝમઘદે, ઝાંમયા અસમનેમયા
 તથા આરવરોને વખાણુ છુ, જમીન ને આમમાનને

યઝમઘદે; આતરેમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેમ
 વખાણુ છુ, આતશ હોગમજદના પાક કરનાર

અષવનેમ , અપહે રતૂમ યઝમઘદે,
 પવિત્ર અગોદના સરદારને વખાણુ છુ,

વીરપે આતરો યઝમઘદે. અનધ રઓચાઓ
 તમામ આતશને વખાણુ છુ, ખેહદ ખુદરતી

ખધાતાઓ યઝમઘદે, સ્ત્રેઉશ્ય માઓધહેમય
 રોશનીઆને વખાણુ છુ; સેતારા માહુતાખ

હવરેય રઓઆઓ યઝમઈદે; રઓખપનેમ
 તથા ખોરોદની રોશનીઓને વખાણુ છુ, ચલદાતવાલા
 ગરો-ન્માનેમ યઝમઈદે, ચિન્વત પેરેતૂમ
 ગએથમાને વખાણુ છુ, ચીનવત પૂળ હોરમજદના
 મઝદધાતેમ યઝમઈદે. બેરેઝન્તેમ અહુરેમ
 પેદા કીધલાને વખાણુ છુ. છુલદ હોરમજદના
 ખપશ્રીમ ખપએતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વત-
 પાદશાહી નુરમદ પાણીના નાણ તેજ ધાગની
 અસ્પેમ યઝમઈદે, અપેમચ મઝદધાતાંમ
 ચાલવાલાને વખાણુ છુ, પાણીનો હોર-પેદા કીધલા
 અપઓનીમ યઝમઈદે હઓમેમ જઘરીમ
 અગોને વખાણુ છુ. હોમ લીલા
 બેરેઝન્તેમ યઝમઈદે; હઓમેમ ક્રાપમીમ ક્રાદત-
 ગુળદને વખાણુ છુ હોમ દુન્યાના વધારનાર
 ગએથેમ યઝમઈદે; હઓમેમ દુરઓષેમ યઝમઈદે.
 વૃદ્ધી કરનારને વખાણુ છુ, હોમ દરદ હટાવનારને વખાણુ છુ.
 દહમાં વંધઉહીમ આક્રીતીમ યઝમઈદે; ઉઘ્રેમ
 દહમ ઈજદ લલા નેકને વખાણુ છુ, અથ
 તખમેમ દામોઈશ ઉપમનેમ યઝતેમ યઝમઈદે.
 કુદરતી દાહપણુવાલા ઉપમાવાલા યજદને વખાણુ છુ.
 વીસ્પેમચ અપવનેમ મઈન્યઓમ યઝતેમ
 તમામ અશો મીના ઈજદાને

યજ્ઞમધદે, વીસ્પેમય અપવનેમ ગએથીમ યજ્ઞતેમ
 વખાણુ છુ. તમામ અગ્નિ ગંતી ઈન્દ્રેને
 યજ્ઞમધદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તા
 વખાણુ છુ, અરોના ભક્ષા ગુરા વૃદ્ધી ઠરનારા
 ઓઠવણ્યો સ્તઓમિ ઝપયેમિ ઉફ્યેમિ, યજ્ઞમધદે
 ફરોહરોને વખાણુ છુ યા ઠર છુ ને કીર્તી ગાઉ છુ,
 ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ ઝન્ટુમાઓ દખ્યુમાઓ
 માનથી યાદ ઠર છુ ધરના મોહલાના કસખાના
 ઝરથુસ્ત્રોતેમાઓ.. *ઝરથુસ્ત્રહે સ્પીતામહે ઈધ
 દેશના વડા દસતુગેના ફરોહરોને. આ જગે જરથોસ્ત
 અપઓનો અધીમય ફવધીમય યજ્ઞમધદે,
 સ્પીતમાન અગ્નિની અરોઘને તથા ફરોહરોને વખાણુ છુ,
 વીસ્પએય ઈધ અપઓનો અધીમય ફવધીમય
 આ જગે તમામ અરોની અરોઘને તથા ફરોહરોને
 યજ્ઞમધદે, વીસ્પાઓ અપઓનાંમ ફવણ્યો યજ્ઞમધદે
 વખાણુ છુ. તમામ અગ્નિ ફરોહરોને વખાણુ છુ,
 આદધ્યૂનાંમય અપઓનાંમ ફવણ્યો યજ્ઞમધદે,
 આ દેશના અરોના ફરોહરોને વખાણુ છુ,
 ઉઝદધ્યૂનાંમય અપઓનાંમ ફવણ્યો યજ્ઞમધદે,
 બીજા દેશના અરોના ફરોહરોને વખાણુ છુ;
 નરાંમય અપઓનાંમ ફવણ્યો યજ્ઞમધદે,
 અરો નરના ફરોહરોને વખાણુ છુ,

(૬૫)

નાઈરિનાંમય અપઓનીનાંમ ક્રવઓ યઝમઈદે.
 અરો નારીઓના કુરોહુરોને વખાણુ છુ,
 ઉઝ ગેઉવયેઈન્ટે જસ્તે અહમાકેમ અવધહે,
 ઉંચે ધરેલા છે હમારા હાથ તમારી મદને માટે
 સૂરાઓ યુખમાકેમ યસ્નહે સેવીસ્તાઓ.
 આરાધણા માટે અએમરા સન્સ કાયદો કરનાગ (કુરોહુરો).
 ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતિ
 જે કોઈ હૈયાતોમા આરાધણા કરવામા વખા
 વધહો; મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
 ભલાછે, હોરમજદ તેઓને જાણેછે અઓઈને લાધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
 આઅત દિશ આવએદયમહિ દથુષો,
 આ અહિ (ખદગી) અર્પણુ કરુ છુ, પેદા કરનાર
 અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનધઉહતો;
 હોરમજદ સાહેબ તુરમદ ખોરેહવાલાની
 મઈન્યેઉશ મઈન્યોયેહે અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ,
 મીનોની અદર મીનો અમશાસ્પદાની
 યસ્નાઈય વહમાઈય ખરનોગ્રાઈય કસસત્યએય.
 ઈજશને આરાધણા કરુ છુ ખુશાલ કરવા ને મશહુર
 યા અહમાત સ્તઓત યસન્ય સાવયેનિ,
 કરવા. જેને માટે સ્તોત યસ્ન હુ ગાઈ,

અહુનેમય વધરીમ સ્વાવયેનિ; અપેમય
 અહુનવર હુ ગાઉ, અપ
 વહિશ્તેમ હુસવાની, અપસય વધઉહીશ
 વહિશ્ત રાગ દાદી ગાઉ, ભલા પાળીઆને
 યથોઝ દયાને; હથ્ર અન ગાયબ્ય વય
 પાક કર, આઝ ગાથાના ત્લામાથી
 ગરોન્માને અહુરહે મઝદાઓ જસત પથોઈ-
 હોરમજદના ગરોથમાનમા પેહલપેહલા પોહચુ,
 રયો, દયત અહમાત તત અવત આયપ્તેમ.
 આપ્યા તેને લીધે આઝ ફાયદો
 યથા અહુ વધરયો. ૪. અપેમ વોહુ. ૩.
 જેવી હોરમજદની મગ્ન. સચાઈ નેઆમત છે.
 અહુનેમ વધરીમ યઝમઈદે, અપેમ વહિશ્તેમ
 અહુનવરને યાદ કરજી. અગ્નીબેહસ્ત
 સ્ત્રએશ્તેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઈદે;
 મોથી સોદામણા અમશાસ્પદને વખાણુ છું
 અમેષા સ્પેન્તા હુખપથ્રાં હુધાઓંધહો
 અમશાસ્પદા સારી પાદશાહી દાહપણવાલાને
 યઝમઈદે. “અહુરેમ મઝદાંમ રથેવન્તેમ
 વખાણુ છું. હોરમજદ નુરમદ ઘણાજ
 ખરેન ધઉહન્તેમ યઝમઈદે.” (૨ વાર)
 ખોરેહવાવાને માનથી આરાધુ છું.

ચેંધહે હાતાંમ આચત ચેસ્ને પઈતી વધહો,
 જે કોઈ હયાતોમાં આગવજા કરવામાં વળે ભલો જ,
 મઝદાઓ અહુરે વએથા અપાત હયા;
 આ હોરમઝદ તેને તુ જાણે છે અંગાઈને લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તઓમાંના નર તયા નાગીઓને વગાવુ છું.
 [ખાળ્યા પડે] અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂનીએ
 એ હોરમઝદ ખુશદ વૃત્તી કરનાર
 મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન હમ
 માણુમેની. માણુસ જાનની સવળી જાતની બધી
 બાયસ્તે વેહાંન; ઓએમ બેહદીન માઝદયસ્નાંન
 ભડી દીનની, હુ બેહદીન માઝદીન્તાને
 આગહી આસ્તવાની, નેડી રસાનદ અએદૂન
 આગાહી દીનવાગી નેડી પ્રાંહયારા; એ પ્રમાણે
 બાદ. [પ્રગટ પડે] યથા અહૂ વઈરયો. ૨.
 થાઓ. જેવી હોરમઝદની મરજી.
 * યસ્નેમય વહમેમય અઓઝસય ઝવરેય આક્રિ-
 ઈજશનેથી નીઆશથી ખુલતીથી કોવતથી વખા-
 નામિ અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેંધઉહતો,
 હુંકુ, હોરમઝદ નુમદ ખજાનાદારને,
 અમેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ અષ્ટે વહિશતહે;
 તથા અમશાસ્પ દોને. અરદીબેહુશને,

(૯૮)

આગ્રસય અહુરહે મઝદાઓ પુશ્ર, વીરપએષાંમ
હોરમજદના પાક કન્નાર આનશને તમામ
યઝતનાંમ અપઓનાંમ મઠન્યવનાંમ ગએથનાંમ;
અશોનાં મીના તથા ગેતી ઈજદાને,
અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉઘનાંમ અઠવિથૂરનાંમ,
અશોના જોરાવર ગાલેબ ફરોહરોને,
પઓઈરયોન્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ નખાનઝ દિ-
પોરયોદકેપના ફરોહરોને, નખાનજદીશતના
શતનાંમ ક્રવષિનાંમ. અષેમ વોહૂ. ૩.

ફરોહરોને, અશોઈ નેઆમત છે.

દસ્ત અમેમ વેરેઘ્રમેમય દસ્ત ગેઉશ ખાશો-
આપો હીમત ને ફતેહ આપો ગાયદારની જયા-
નહીમ, દસ્ત નરાંમ પોઉરતાતેમ સ્તાહયનાંમ
દતી, આપો માણસોનુ ટોણુ જે મજબુત
વ્યાખનનાંમ; વનતાંમ અવનેમનાંમ હથ્ર-
અનજુમનવાહુ, મારનારા માર ન ખાય એવા, હરી-
વનતાંમ હમેરેથે, હથ્રવનતાંમ દુશ-મઠન્યુશ
ફોને એકદમ મારનારા, દુશમનોને એકદમ મારનારા
સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર—અવંધહાંમ.

તથા હમેશા ખુશી આપનારા હોય,

યઝત પોઉર-ખરેનધહ યઝત પોઉર-ખએષઝ,
ઓ પુર ખોરેહવાલા ઓ પુરત દરોસ્તી આપનારા ઈજદ,

ચિન્ન વો બુયારેશ મસાંનાઓ ચિન્ન વો જવનો
 તમારેથી મોહતાઈ જાહેર થાજે તમારેથી કીયાના કાયદા
 સવો. ચિન્નેમ બોઈત યૂએમચિત ખરેનો
 જાહેર થાજે. જાહેરરીતે તમે ખચીત ખોરેહ આપો
 યએમ્માઈ આપો, દાયત અહમાઈ રએશ્ય
 પાણી ઈજનાર માટે, આપો હમને ઝલકાત
 ખરેનસચ; અહમાઈ તન્વો દૂવતાતેમ,
 ખોરેહ, હમને તનને મજબુતી,
 અહમાઈ તન્વો વઝદવરે; અહમાઈ તન્વો
 હમને તનહ સુખ, હમને તનની
 વેરેશ્ચેમ, અહમાઈ ઈશતીમ પઓઉરશ-ખાશ્રાંમ;
 ફતેહ, હમને પુરતા સુખવાલી દોલત
 અહમાઈ અસ્નાંમચિત ફઝતીમ, અહમાઈ
 હમને જાતી અઠજના ફરજદો, હમને
 દરેધાંમ દરેધો—ઝીતીમ; અહમાઈ વહિશ્તેમ
 લાંબામાં લાંબી જીવગી, હમને સૌધી સરસ
 અહુમ અપઓનાંમ રઓઅંધહુમ વીસ્પો-ખાશ્રેમ,
 અશોતું બેહરત, રોશનીવાહુ તમામ સુખવાહુ.
 અથ ઝખ્યાત યથ આફીનામિ. અપેમ વોહુ, ૧.
 તેમ થાઓ જેમ હુ દુવા માંગુ છુ. સચાઈ નેઆમત.
 “હઝંધરેમ બએપઝનાંમ બએવરે બએપઝ-
 હઝંધરેમ ધણી તંદરોસ્તી દસ હજાર ધણી

નાંખ " [૩ વાર] અપેમવોહૂ. ૧.
 તેદરોખી. મલો). મચાઈ નંઆમન છે.
 જસ મે અવધહે મઝદ. *કરેહ મોઝદ
 પોંડય મારી મઝદ યો હોરમજદ. સવામનો અદલો.
 રોઝ નેકનાંમ, રોઝ પાકનાંમ, રોઝ મુખારક (—),
 માહે મુખારક (—) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પટે)
 " નમાઝ દાદારે ગેહાંન દામાન. " [૨ વાર]
 નમાઝ દુન્યાની પેદાશના પેદા કરનારને.
 [ખપનઓઘ્ર અહુરહે મઝદાઓ
 [ખુશુદી થાઓ હોરમજદની.
 નેમો અહુરાઈ મઝદાઈ, નેમો અમેષએઈબ્યો
 નમાઝ હોરમજદને નમાઝ અમશાસ
 સ્પેન્તએઈબ્યો અપેમ વોહૂ ૧.]
 પદાને. મચાઈ નંઆમન છે.]
 ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ દાદાર અહુરમઝદ
 તેજ ખોરેહ જયાદા થાઓ પેદા કરનાર હોરમજદ
 રયોમંદ ખોરેહમદ મીનોઆંન મીનો બેરેતુમ,
 નુરમદ વણાજ ખોરેહવાલા ગેખીઆમા ગેખી
 બેરસાદ અમાવદ પીરોઝગર અમાવદી
 સરદારનો, પોંડયો તેહી મતવાંન ફતેહમદ હુમારી હીંમત

* અહિંથી પાઞ્ચ શરૂ થાયછે, જે સાહેબો પાઞ્ચની જગ્યા જઈ મોત્ય ઉત્ત્યાર
 અહવા મુશી ન હોય તો વધારાના ફરજીયા આજ્ઞા પડના કારણે તે જઈ છે.
 ૧૦૦

પીરોઝગરી. હકૂત અમશાસ્પંદ એરસાદ,
કેતેહ માટે. માને અમશાસ્પંદ દી મતવાન
અમાવંદ પીરોઝગર અમાવદી પીરોઝગરી,
કેતેહ મદ હમારી દી મત કેતેહ માટે પાહુચા.

દાદ દીન બેહે માઝદયસ્તાંન
માઝદયસ્તી દીનનુ માનપાહુ વાકેરી

આગહી રવાઈ, ગોઆફરગાંની બાદ હકેનેકેશ્વર
કેસાંવા મશાહરી, હકૂત કેશ્વર જમીનપર થાઓ
ઝમીન અએદૂન બાદ. “મન આનો આવાયદ
એ પ્રમાણે થાઓ, મને ત્યાં જવું

શુદન” (૩ વાર) [અષેમ વોહુ. ૧]
બેઈએ. [સચાઈ નેઆમત છે.]

(દક્ષિણ દીશા તરફ મોંહ કરી પઢવું) દાદરે ગેહાંન.
દુન્યાના પેના કવતાગને,

દીને માઝદયસ્તી દાદે ઝરથુશ્તી; [નમસે-ને
માઝદયસ્તી દીનને ઝરથુશ્તી દંતમાકેને [નમાજ ઉ
અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્દવીસૂર અનાહિતે
પવિત્ર કાયદેમદ એરદોફા ની-મજ
અપઓને. અષેમ વોહુ. ૧.

અઓને, સચાઈ નેઆમત છે.

નમો ઉવંઈરે વધઉહિ મઝદધાતે અપઓને, અષેમ
નમાજ આરવરેને ખુબીવાલા હોરમજના અઓને.

(૧૦૨)

વોહ. ૧. અહુરેમ મઝદાંમ રચેવન્તેમ ખરેનંધઉ-
સચાઈ નેઆમત છે. હોરમજદ નુરમદ ખોરેહવાલાને
હન્તેમ યઝમદદે; અમેષા સ્પેન્તા હુખષથ્રા
આરાધુંધુ; અમશાસ્પ દા સારી પાદશાહીવાલા
હુધાઓંધહો યઝમદદે. અષેમ વોહ. ૧.]

દાહુપણવાલાને વખાણુજી. સચાઈ નેઆમત છે.]
દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહમદ મીનો-
પેદા કરનાર હોરમજદ સકાઈદાર નુરમદ ગેખીઆમા
આંન મીનો બેરેતુમ બેરસાદ, હકત અમશા-
ગેખી સરદાર પોહુચ્યા. (મદ્દે બદ્દગીએ) સાતે અમ-
સ્પંદ બેરસાદ. [અષેમ વોહ. ૧.]
શાસ્પ દા પાંહુચ્યા. [મચાઈ નેઆમત છે.]

નીરંગ

દાદારે એહાંદાર તવાંના ઓ દાના ઓ પરવરતાર,
દાદાર જેહાંન રાખનાર શક્તીમાન જ્ઞાની, પરવરેશ
ઓ આક્રીદેમાર ઓ કેરકેહમર ઓ અવખ્શીદાર.
પેદા કરનાર સવાખ્તાર ને ચોકમાર્ગ રાખનાર છે.

અહેરેમન હીચ નાદાંન ઓ ન તવાંનદ બ
હેરેમન કાંઈજ નથી નાદાન છે કરી ગકનો નથી
હીચ ચીઝ નશહેદ, અહુરમઝદ દાદારી
કાંઈ પણ ચીઝ. હોરમઝદ પેદા કરનાર છે.

અહેરેમન મરોચીનીદારી દાદાર પાક.

હેરેમન નાશ કરનાર છે દાદાર પાક છે.

અહેરેમન નાપાક અહેરેમન ખાક શવદ અહેરેમન
હેરેમન નાપાક છે હેરેમન નાશ પામે હેરેમન

દૂર શવદ, અહેરેમન દરે શવદ અહેરેમન
દૂર થાઓ, હેરેમન દરે થાઓ હેરેમન

શેકરતેહ શવદ અહેરેમન હલાક શવદ; અવ્વલ
તુટેલો થાઓ હેરેમન હલાક થાઓ, સોથી પેહુલી

દીન ઝરથુશ્તી પાક, અહુરમઝદ ખુલંદ કવી બેહ
દીન પાક ઝરથોસ્તી છે; હોરમઝદ ખુલંદ જોરાવર બેલો

અવઝૂની. [અપઓને, અપેમ વોહુ ૧] (૩વાર)

આપાદી કરનાર છે. [અશો છે, સચાઈ નેઆમત છે.]

દોઆ નામ સેતાએશને

ખ નામે યઝદે બખષાયેન્દેહે, બખષાયેશગરે
ચેહુ નામ ખોદાનુ જે બક્ષતાર ગુનાહ માફ કરનાર

મેહરબાન નામ સેતાએશને અહુરમઝદ,
માયાળુ છે, વખાણુ કરેછુ હોરમઝદ નામની, જે

હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત ઓ હમાબેદ.

હમેશા હમેશા હમેશા છે નથા હમેશા રહેશે.

નામે યઝદે સપેના-મીનો અંદરય મીનોઆન
ખોદાનુ નામ વૃદ્ધાકરનાર ગ્રામી છે, ૧૫૧ પાની અદર

મીનો, અઝશ ખુદશ યક નામ અહુરમઝદય,
ગ્રામી છે, તનુ પોતાનુ એક નામ હોરમઝદ છે,

ખોદાએ મેહસ્ત ઓ તવાના ઓ દાના
ખોદા નેહુને અહુરમઝદ જેવેમ જ્ઞાની

ઓ દાદાર, ઓ પરવરતાર ઓ પાના ઓ
પેદા હુનાર પાકાય કરનાર પાસખાન

ખાવર; ઓ કેરકેહગર ઓ અવખષીદાર,
બક્ષાન્ત કરનાર સવાખકાર ગુનાહ માફ કરનાર, ને

અવીઝેહ વેહ દાદસ્તાની હમા-ઝોર.
ખાલિય નાજખી દનિમાફ કરનાર સર્વ શક્તીમાન છે.

સેપાસ ઓએ ખુઝોર્ગ હસ્તીઆન, કે આફરીદ
આઆન માનુજ હયાનોમાના બુજરોગના જે પેદા કરનાર

(૧૦૫)

અવનીદ; ઓ પ ખેશ અગામખતી ઝોર
અંત લાવનાર છે, તથા જેલું પોતાની જાતી શક્તીથી
દાનાઈ, અવરતર શેશ અમેશાસ્પંદાંન;

દાનાઈથી, ચઢતે દરજેના છે અમશાસ્પંદા,
અવદ વેશ યજ્ઞદાંન રોશન બેહુશત ગરોથમાન,
ધણા યુજરોગ યજ્ઞદો ચલકતુ ગરોથમાન બેહુશત,
ઓ ગેઈ આસ્માન ઓ ખુર તાવા; ઓ માહ
ફરતુ અહમરજી રોશની આપનાર સુરજ, માહતાખ
ખામી ઓ સતરે વશ-તોખમ, બાદ અદર-
તુરમદ ધણી જાતના એતાગ પવન

વાએ ઓ આવ ઓ આતશ; ઓ ઝમીન
હવા પાણી આતશ, જમીન
ઓ ઓર્વેર ઓ ગોસ્પંદ, ઓ અયોખશસ્ત
ઓરવરો પશુઓ ધાતુઓ તથા

ઓ મરદુમ.

માહસો પેદા કીધા છે.

યજ્ઞને ઓ નિઆએરને અઝ ઓએ ખોદાએ
આરાધણા કરજી ખદગી કરજી તે સાહેબ
કેરફેહગર, કે મેહ કઈ અઝ હર જેનીહા દેહશનાન
સવાખઠારની, જેણે શક્તીથી દુન્યાની પેદાશમાં
મરદુમ પ ગવાએશ; માદાન દાદ ઓ
માહસને હંમે દરજેનું ખનાવ્યું, અકળ તથા વખતની

શેહેરીઆરેશે અંગામ, રાએનીદારેશ દામાન
પાદશાહા આપી, દુન્યાના લોકને ચલાવવા
પ રખમ અંગેઝરને પરહુઝ દેવાન.

દેવો સાંમે લાવવા તથા દુર કરવા.

નમાઝ ઓએ વીસ્થ-આગાહ અશ ખાવર,
નમાઝ તમામ આગાહીવાલા ખરદાસ્ત કર્નાર સાહેબને,
કેશ ફરેસ્તીદ પ ઝરતોશત સપેતમાન અશેા
જેજે મોકલ્યો પાક ફરોહરવાલા જરથોસ્ત સ્પીતમા
ફરોહર; અશતશ ઓએ દામાન દીન-દાનેશને
નને, દાસ્તી કરાવવા દુન્યાના લોકને લાયક દીનપર
વરોએશને, આસ્ને-ખેરદી ગોશેા-સરેહ
દમાન લાવવા, ખુદ જાતી અકળ ને સાંભલીને મેલવેલી
ખેરદી. દાનાએશ ઓ રાએની-દારેશ, વીસ્થ
અકળ સાથ, તેઓની વાકેફગારી રાહનુમાઈ સાડ, જેઓ
હસ્તાંન ઓ બૂદાંન ઓ બેદાંન; ફરહગાંન
છ જે થઈ ગયાં તથા જે થાશે, ઉત્તમમાં ઉત્તમ
ફરહગ માંથ્રે સ્પેન્ત, કુ બેદ રવાંન હુ-પુલ
પૃહી કરનારા માંથ્રે છે, જે રવાંનને પસાર કરાવશે પુલ,
બોખ્તારેશ અઝ દોઝખ; વદારદાર ઓએ
હુદકારે અપાવશે દોઝખથી, રસ્તો અપાવશે અશેાના
આંને પેહેલુમ અખાંન અશેાઆંન,
દોશનીવાલા ઉત્તમ મકાનમાં,

(૧૦૭)

રોશન હંદ હુ-બોએ હમા-નેકશ
 જે ખુશબોદાર તમામ ખુબીવાલાં છે.
 પ ક્ષમિને તો ખાવરુ; (૩ વાર)
 તારા.હોકમ પ્રમાણે ઓ ખરદાસ્ત કરનાર સાહેબ,
 પદીરમ ઓ મીનમ ઓ ગોયમ ઓ વર્ઝમ
 હુ કબુલ કરે મનમાં રાખુ કહુ છુ અખત્યાર કરે
 દીન અવીઝેહ, આસ્તુઆંન હોમ પ હર કેરફેહ;
 ખાલેશ દીનને. ઉસ્તવાર રહુ સવાખના કામ કરવાને,
 અવાખશ અઝ વીસ્પ બઝેહ, અવીઝેહ દાર હોમ
 પસતાવો કરે તમામ ગુનાહના કામથી, પાક રાખુ મારી
 ખુદશ આસ્નીદેહ—કુનરને; પરહેઝરને ઓ
 પોતાની જાતિ કરણીને, પરહેઝથી પવીત્ર રાખુ
 પાક રોશ ઝોરાને જન મનરને ગવરને
 જાનની છ શક્તીઓ વીચાર શક્તી કામ શક્તી
 કુનરને, ઓ વીર ઓ હોશ ઓ ખેરદ
 બોલવાની શક્તી, તર્કશક્તી ખુદી તથા અકળને.
 પ કામે તો કેરફેહગર તવાનમ કદ આંને તો
 તારી ઈચ્છા પ્રમાણે ઓ સવાખકાર સાહેબ હુ તારી
 પરસ્તરને, પ બેહ—મનરને બેહ—ગવરને
 બદગી કરી શકુ, નેક વીચારથી નેક શખુનથી,
 બેહ—વર્ઝરને; વશાએમ રાહે રોશન, કે ઓમ
 નેક કામોથી; હુ ખુલ્લો કરે રોશન માર્ગ, જેથી મારી

નરસાદ ગેરાન પઝદ દોઝખ; વદીરમ પ
પર ન પડે ભાગી દોઝખનો આભામ. પસાર કર
ચેશાંદર્ગ રસમ આંને બેહરત, પુર—બોએ
ચીનવદપુલ, પોહચુ બેહરતમાં, જે પુર ખુશબોવાલુ
હરવેસ્પ પેસીદેહ હમા—ખારેશ.
તમામ સણગારવાલુ ને સુખાકારીવાલુ છે.

સેતાએશને બોએ અવખ્ખીદાર ખોદાએ,
વખાણુ કર્કુ તે ગુનાહ માફ કરનાર સાહેબની,
કુ કામેહ કરેફેહ પાદાએશને કુનદ ફર્માન—રાએ—
જે ઈચ્છાથી સવાખનો ખદલો આપે છે ફરમાન પ્રમાણે
નીદારાંન; અવદુમ બુઝેદ દરવંદાનચ અઝ
આલનારાઆને, છેવટે છુટકારો આપશે ગુનેહગારને
દોઝખ, એ અવીઝેહા વીનારેદ વીસ્પ.
દોઝખથી, ને ખાલેસીથી તમામને આરાસ્તે કરશે.
“સેતાએશને દાદાર અહુરમઝદ હરવેસ્પ આગાહ,
વખાણુ કર્કુ પેદા કર્નાર હોરમઝદ તમામ આગાહી-
તવાના એ તવગર હકત અમેશાસ્પંદ;
વાલા બેરેમદ સર્વ શક્તીમાનની સાતે અમશાસ્પંદાની;
બેહરાંમ યઝદ પીરોઝગર દુશમન—જદાર, અમહો
બેહરામ ઈજદ ફતેહમદ દુશમનને મારનાર, તથા તદ
હુતાશનહે બેરસાદ” [અપેમ વોહ. ૧.] (૨ વાર)
અમ પોહચો. (મદદે બદગીએ) [સચાઈ નેઆમત છે.]

(૧૦૯)

તંદરોસ્તી

બનામે ચઝદે બખ્ષાયેન્દેહ, બખ્ષાયેશગરે
યેહુ નામ ખોદાનુ જે બક્ષનાર ગુનાહ માફ કરનાર
મેહરબાંન. [યથા અહૂ વધર્યો. ૨.]
માયાળુ છે. [જેવી હોરમજદની મરણ.]
તન-દોરોસ્તી ફરાખ-રોણ તન-દોરોસ્તી

ખીસ્તાર-રોણ, તન-દોરોસ્તી ફરઝદાંન ફરઝદ
રોણ. તન-દોરોસ્તી ઝીંદગાંની ઉમર-દરાઝ,

તન-દોરોસ્તી દેર-ઝીવશની આવાયદ
તનદોરોસ્તાની લાંબો વખત જીવવા માટે જરૂર છે;
ખોરેહ અધદ અશહીદાર;
ખોરેહ અશોઈ સાથ જાહુક રેહજો;
ચઝદાંને મીનોઆંન ચઝદાંને ગેતીઆંન,
મીના ઈજદો આ દુન્યાના ઈજદો,
હફત અમેશાસ્પદાંન મ્યઝદ રોશન હમે બેરસાદ.
સાતે અમશાસ્પદો ઉમદામ્યજદ તરફ બધા આવો,
ઈન દોઆયાં બાદ ઈન ખુઆહાં બાદ,
આ દુવા બર આવજો આ મોરાદ બર આવજો;

(૧૧૦)

હમે અંદર કસારા ઝરથુશ્તી દીન શાદ બાદ
બધા માણસોમાં જરથુશ્તી દીન ખુશાલ રેહ્યો;
અએદૂન બાદ. યા બારી ખોદા ?

એ પ્રમાણે થાઓ. એ પેદા કરનાર માણેબ
ખોદાવંદે આલમરા હમે અનજુમનરા,
આલમના સાહેબને તમામ અનજુમનને,
ઓસ્તા (ફલાન) રા,
ઓસ્તા (ફલાન) ને

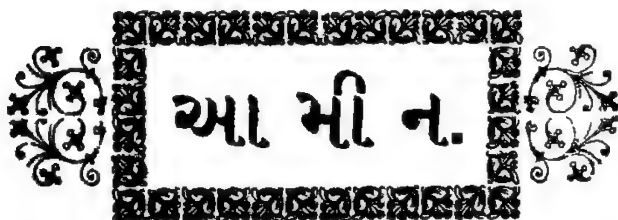
બા ફરજંદાંન હઝાર સાલ દેર બેદાર
આજ ઓલાદ સાથ હજાર વરસ કાયમ રાખ
શાદ બેદાર, તંદોરોસ્ત બેદાર અએદૂન
ખુશાલ રાખ, તંદોરોસ્ત રાખ એ પ્રમાણે
બેદાર. બર સરે અરઝાનીઆં સાલહાએ
રાખ. ખુબીવાલા માણસોની સરદારીયર ઘણા વરસો
બેસ્ત્યાર, વ કરનહાએ બીશુમાર બાકી વ
સુધી, બેશુમાર મુત સુધી જાહુક ને
પાયંદેહ દાર; હઝારાંન હઝાર આફરીન બાદ
પાયદાર રાખ, હજાર ઘણી હજાર આફરીનો હોળે
સાલ ખોજસ્તેહ બાદ, રોઝ ફરોખ બાદ
વરસ લાગ્યશાલી હોળે, રોજ બખતાવર હોળે
માહ મુબારક બાદ. ચંદ સાલ ચંદ રોઝ
મહીનો મુબારક હોળે. કેટલાક વરસ કેટલાંક દીવસ

(૧૧૧)

ચંદ માહ બેસ્યાર સાલ અરઝાનીદાર,
કેટલાંક મહીના બીશ્યાર વરસો લાયક રાખ,
યઝશને વ નીઆએશને વ રાદી વ ઝોર
આરાધણા તથા બદગી માટે-સખાવત કીયાની લેટ લઈ
બરશને. અશહીદાર અવરે હમા કારો કેરકેહા,
જવા માટે. અરો કર-બધા કામો ને સવાબની ઉપર;
તંદોરોસ્તી બાદ નેકી બાદ ખુબ બાદ;
તંદોરોસ્તી હોજો નેકી હોજો સાર હોજો,
અએદૂન બાદ અએદૂનતરઝ બાદ,
એ પ્રમાણે થાજો એ કરતા પણ વધારે થાજો,
પ યઝદાંન વ અમેશાસ્પદાંન કામે બાદ.
ઈજદો અમશાસ્પદો મુજબ હમારી મોરાદ હોજો.

[અપેમ વોહુ ૧]

[સચાઈ નેઆમત છે.]

[આ બદગી કીધા પછી વધતુ બચવા માટે જે રોજ હોય
તે યઝદની નીઆશ યસ્ત કરવી]

મોનાબત.

- ૧ નમુય તૂને હારમઝદ પાક પરવર દેગાર,
સેતાએશ હુ કર્કુ તારી હજરો હજર,
જે છે સોથી મોતો દુન્યાઓ સરજનાર,
જે છે સર્વ અશોમા સરમ અશો સરદાર
- ૨ વખાણુ છુ આરાધુ છુ તૂને સાહેબ મેહરબાન,
કીરતી ગાઈ છુ તારી ઓ સર્વ શક્તી માન,
પેદા કરનાર તૂ એક સીવાય કોઈ નથી,
યાદ કર છુ તૂને તારા પાક નામોથી
- ૩ તૂ દાતા તૂ દાના તૂ તવાના તૂ શાહ,
તૂ દાવર તૂ ખાવર તૂ હરવેરપ આગાહ,
તૂ દાદાર તૂ દાતાર તૂ આળા સરદાર,
તૂ પરવર તૂ સરવર તૂ પાક કીરતાર
- ૪ તૂજ છે મારો ખાવીદ સદા મદદનો કરનાર,
તૂજ છે મારો સાહેબ નેઆમતનો બખશનાર,
તૂજ છે મારો ખોદા પાલનાર ને પોષનાર,
તૂજ છે મારો પાદશાહ મારી દાદનો લેનાર
- ૫ અજબ તારી કુદરત અજબ તારા રંગ,
અજબ તારી કરામત અજબ તારા નંગ,
અજબ તારો આ ખેલ અજબ તારા ખ્યાલ,
ખરેખર તૂ એ કાધીય બહુ બારી કમાલ
- ૬ તૂએજ બનાવી દુના સુરજ તારા ચાં,
કેમ અધર ફેરવે છે આએ તમામ જેહાન,

- કદી ન થાય પુર તારી શક્તીનું પ્રાપ્ત,
અગર એક જીવને હાય મા સો જાણત
- ૭ તારી આગત હાથ ખેડી અરજા હુ કર્ય
અગોનું બુધ્ધિ બેહરત નમનવાઈથી માગ્ય,
પણી તદ્દગત આપાદ તે સુખી તૂ કર,
મદા મેહર માયાથી હમારો હાથ ધર
- ૮ બનાઈના તે અગોઈ ના કામો તૂ કરાવ,
ગોનાહ માફ કરી નેક મારમે ચલાવ,
અગોઈ જોર હોમન મદા પ્રજાવી આપ,
તારીજ મદદ જોઈએ આ દયાળુ ગાપ
- ૯ આપ નેક મનરની તે મેરે દુન્યાનું સુખ,
રાખ આપર શરમ કાઠી તાપ બહુ દુખ,
દેહર મધી મુરજી મોરારો કર પાર,
સારી આતીશો મખશીમો હમારી પર કિતાર
- ૧૦ તારા મીનાય કોઈનો આમીયાસો ના કર
હમારી આપર દિજત મા રધાન તૂ કર,
તાગજ આધારે જાએ મારી કરેછે તે તૂજ
માનુમ નથી અ સુ છે જે છે તે છે તે તૂજ
- ૧૧ શીંગ છુ ગ્વનો જીગરથી મદદે કર્ય આ જ્ઞાન
ચાહુ છુ સાચા પ્રેમથી દીયોગ્વનથી છુ કુર્યાન
ઓઓ કુદરતના ખાતરી ઓઓ પાક કદર્યાન
*(બેહરામ)ની આએ દુરા અમીન કરો વચ્ચન

આમીન

બેહરામ.

Printed by B. Miller, Superintendent, British India Press, Mazgaon
Bombay. Published by the author, Bheranubhai J. Jordaonji,
Engineer, 87, Lild House, Pazar Road,
Bandra.

